بسم الله الرحمن الرحیم
آغاز دعا و هم ثناها
بر نام شهنشهی است زیبا
کاندر نظرش بلا کم و کاست
اعمال شبانه روزی ماست

شد ہر عملی کہ در شب تار

چون روز بعلم او نمودار

انجا کہ نہ ذرّہ راہ یابد

خورشید تدارکش بتابد

سرّیکہ نہان بشہر و بیداست

پیشش ہمہ آشکار و پیداست

پیدا کن ہر بلند و پستی

هم موجد نیستی و هستی

تا زد بسر قدم قدم را

از پرده کشید سر عدم را

از امر کنی که بر لب آورد

ایجاد زمین و آسمان کرد

آورد بدور چون سما را

شد لیل و نهار آشکارا

این جلوه نما که مهر و ماه است
بر هستی و صنع حق گواه است
پیداست ز چشمک ستاره
بر جلوهٔ هستیش اشاره
حسنش همه حیرت و تماشاست
مجنون ورا دماغ لیلی ست

جَلَّ جَلَالُهُ وَ عَظُمَتْ کِبْرِیَائُهُ

کاشانهٔ جلال ذاتش را از شمع آرائی

حمد حامدین پروانه و پروانهٔ چراغ

کلیم را بر طور تجلی صفاتش بال پروانهٔ

قمری ناطقه کو که کوکِ قُم بوَصفِهٖ

در صماخ جانبازان کویش زد چرا

طوق تهدیدش بگردن نزنند

و بلبل خامه کدام که بلبان ثنایش

بلبلان بی زبانی نھا و چرا از سوا
تا دیبش سرمه در گلو نکشند

بیت

بر اوج جلال حضرت او
هر فاخته شور زای کوکو

سفینه متاع ممکنات از ورطهٔ نابود
در ساحل وجود رسانیدهٔ اوست

و گوهر موجودات از ممکن نیستی

بباز ار هستی منجلی گردانیده او

بیت

ز ذره تا بخورشید انچه پیداست

ز باغ صنعت کارش تماشاست

نظم

ذات پاکش کہ بیمثال آمد

برتر از وہم و خیال آمد

در رہ وصف او کجاست مجال

کہ کشاید عقاب واہمہ بال

وقف ذکرش ہمہ زمان و زمین

وصف ذاتش فزون ازان و ازین

آری لسان افصح البیان طوطی عرب

و عجم اشرف اولاد آدم برگزیدۂ عالم

صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم کہ قابَ
قَوْسَیْنِ اَوْ اَدْنیٰ ازبرتری القاب
تقربش ادنی پایہ وسِرّ فَاَوْحیٰ
اِلٰی عَبْدِہٖ مَا اَوْحیٰ از نتیجۂ
علمش کمترین پایہ با اینہمہ تقرب درگاہ
وقرب خاطر خواہ درراہ معرفتش بہ
مَا عَرَفْنَاکَ معترف گشتہ وباوجو

چنین جلالت ذات در احصای
صفاتش حرف لَا اُحصِی
بر زبانش گذشته
جائی که نه جبرئیل دم زد
از سدره فرانه یک قدم زد
از ما بچنین شکسته پائی
کی دست دهد رسائی

بہتر کہ کشیم پا ازان کو

ای ما بکجا و حضرت او

زین باب نبی چو در گذر کرد

القصہ سخن است مختصر کرد

عَلَیہِ الصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ وَعَلیٰ اٰلِہٖ

اَوتَادِ خِیَامِ الاِسلَامِ کہ حرم دین

مبین را اساطین اند و کاشانہ شرع

متین بر اصباح مبین از بھر فروشدگان
ورطۂ ہلکات سفن نجات اند و براہ
واماندگان تیہ ضلالات ہداۃ
صَلَوٰاتُ اللّٰہِ عَلَیہِ وَعَلَیھِمْ بِعَدَدِ
مَنْ صَلّٰی وَصَامَ وَتَحِیّاتُہٗ
وَبَرَکَاتُہٗ عَلٰی اَرْوَاحِھِمْ
بِعَدَدِ مَنْ قَعَدَ وَقَامَ وبعدد ضمائر

ذوی الفهم و الفراسه و سرائر صاحبان
عقل و کیاست روشن و هویدا باد
که خالق مکونات بنی نوع انسان را
بمقتضای وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْاِنْسَ
اِلَّا لِیَعْبُدُوْنِ برای عبادت آفریده
و از ادرتاسّی جناب رسالتمآب
و پیروی حضرات ائمّه اطیاب در هر

کلی و جزئی که اوفق ذریعه فوز و فلاح
واوثق وسیلهٔ رستگاری و نجاح است
منحصر گردانیده وازانجا که همت
والانهمت بندگان دارادربان
حاوی مراتب فضل و کمال راوی
احادیث مکرمت واجلال مجمع
فیوض ربانیه منبع انعامات سبحانیه

قرّۂ باصرۂ سعادت غرّۂ ناصیۂ جلادت
اُسوۂ خاندان عظمت و جلالت خلاصۂ
دودمان فتوّت و شجاعت اورنگ
نشین صدر دولت منصور تاج گزین
آیۂ نور و سرور شمس سماء جہانبانی
ماہ سیمای گیتی ستانی معین دین و ملّت
مبین پیمبری مقوّم اساس متین دین حیدری

نظم

رونق دِہ تخت بادشاہی

ہم سایۂ رحمت الٰہی

تا قدر ثری است تا ثریا

حکمش زِ اوامر و نواہی

کف دستش بزر پاشی سحاب احسان

دل دریا موجش در گہر بخشی آب زر عمّان

بیت

زندہ تا رسم سخاوی کرد

نام حاتم ز جہان طی کرد

رخش دبدبہ آتش تا بجولانگہ خصم افگنی

خرامیدہ داستان رستم زابلی از خاطر

پیرزالان کہن سال زایل گردیدہ

دریا دلی کہ باب کرمش خشک نہالان

افلاس شاداب کسری منزلی کہ زنجیر

عدل نوشیروان از در دادش

حلقہ باب ناصری کہ ہمت عالیش

بدادرسی مظلومان مجبول منصوریکہ

اعدایش مدام منکوب و مخذول

ایاغ لالہ را از دوری دور محفلش

بر سینہ داغ و در قرب انجمن

فیض موطنش مشعل خورشید ادنی

چراغ ماہ برج فلک بختیاری گوہر

درج شہریاری مروج شرع

مصطفوی حامی منہج مرتضوی

زہی این سران جہانرا سر آمد

معینش محمد سے علے یاور آمد

قالع اساس ظلم و عدوان قامع بنیان

جور و طغیان موسس قوانین عدل

و داد و وارث دولت سلطنت خداداد

نظم

شاهی که عدیل او بدانش

نشنید و نه دیده آفرینش

گنجد نه بناطقه ثنایش

از خامه چه طاقت ادایش

سرچشمهٔ فضل و معدن داد

از معدلتش جهان شد آباد

تا چتر شهی بفرق کرده

روشن همه غرب و شرق کرده

تا داده بتخت سلطنت زیب

افگنده ز پا بنای آسیب

تا سکهٔ عدل بر ملا زد

در کوی خفا سر حبا زد

مور را بقوت معدلتش زور پیل

و برّه را در عهد سیاستش اسد کفیل

نظم

بسکه ابواب عدل وا کرده

برّه با گرگ همچرا کرده

از شجاعت چهار سیدش بهر

لیس لبیت کمثله فی الدهر
لا عجب گر بزرم که تازد
در جهان شور محشر اندازد
افکند آن تهمتن هیجا
لرزه در سام پیر زال آسا
جای جوزا اگر خرد بدخو
آب تیغش کند دو پیکر او

رخش روئین تنش بروز نبرد

از سر پیلتن بر آرد گرد

نیست اندر شجاعتش همسر

از شجاعان اینهمه کشور

طرفه شاهنشه سعادت جو

آصف دولتش سلیمان خو

معدلت را از دست پایه بلند

کرده بیداد را ز سر پابند

جور در عهد او زبون گشته

هم ستمکاره غرق خون گشته

دست معجز نمایش گاه کرم

ید بیضای و رحمت عالم

نقش هر ذرّه زرفشانی او

شاد عالم ز مهربانی او

بسکه افشانده درہم و دینار

طاق نیلی رواق شد زرکار

رحم او کردہ برق را خندان

قہر او چشم ابر را گریان

از زبان کی بیان شود شانش

برتر آمد ز حدِ امکانش

حمد ایزد کہ بر مرادِ دل

یافت عالم شہنشہ عادل

اَلْمُؤَیَّدُ مِنَ السَّمَاءِ اَلْمَنْصُوْرُ عَلَی

الْاَعْدَآءِ زیبندہ تاج و نگین ابو الفتح

معین الدین سلطان الزمان نوشیروان

عادل محمد علی شاہ بادشاہ غازی

لَازَالَتْ شُمُوْسُ دَوْلَتِہٖ طَالِعَۃً

وَاَقْمَارُ صَوْلَتِہٖ سَاطِعَۃً

بیت

قَامَ مَا قَامَتِ السَّمٰوٰتُ وَالْاَرْضُ

دَامَ فِی الدَّهْرِ مَا یُؤَدّٰی الْفَرْضُ

قطعہ حامل تاریخ سنہ ہجری و فصلی

حبذا جشن جلوس شہ والا تکریم

حق کرامت کندش سلطنت ہفت اقلیم

یافت از غرۂ پیشانی بختش رونق

سکهٔ سلطنت و خاتم و تاج و دیهیم

حرمت سورهٔ حم و طفیل طه

حافظش واقف سرّ الف و لام و میم

وقت آنست که واثق بدعا ها پیهم

سنه هجری و فصلی بنمائی ترقیم

تا بود نام محمد و علی نقش فواد

۱۲۵۳ ہجری

رایج این سکهٔ شاهی بهر اقلیم اقلیم

۱۲۴۴ فصلی

بخیرات مصروف و عنان عزیمت

والا بطرف مبرات معطوف بود

یکی از بندگان درگاه بایمای خدام

بارگاه به ترتیب این عجاله همت

برگماشت و در اندک مهلت این

رساله وجیزه مسمی بوظایف نامه سلطانی

۱۲۵۳ هجریہ

که اعداد حروفش سنه تالیف را

حاصل است و بر برخی از آداب
نمازهای سنتی و ادعیه و تلاوت
مصحف و خوردن طعام و آشامیدن
آب و بیداری و خواب و امثال
آن شامل بالجمله افعال مستحبه و اعمال
مسنونه اش بر وفق طریقه حقه
اهل بیت عصمت و طهارت

صلوات اللہ علیہم در حیز تحریر رسید

قطعہ

برائی ورد سلطان ابوالفتح

چو تالیفش باین آسانی آمد

زکلک واثقی ہم نام و تاریخ

وظایف نامۂ سلطانی آمد

وبوادید تناسب مقام منجملہ قطعات

تاریخ که بندگان درگاه گیتی پناه
در سال جلوس میمنت مانوس از
نظر همایون گذرانیده ذخیره اندوز
صلهای عزت گردیدند و قطعه
تاریخ منظومه پناه علی الواثق که سنه اش
همسال تالیف رساله شاهی است
مندرج خاتمه خطبه گردید

قطعہ اولی

بادشاہ عدل گستر دین پناہ
آنکہ بر بالش ظفر ماوا گرفت
از جلوس میمنت مانوس شاہ
تخت زیب و تاج زینتہا گرفت
گفت واثق سال تاریخ جلوس
ای دل اکنون حق بمرکز جا گرفت
۱۲۵۳

قطعہ ثانیہ

شہنشاہ معین الدّین ابو الفتح

کہ بادا عمر و اقبالش زیادہ

چو عون حق و تائید خداداد

در اقبال بر رویش کشادہ

بتاریخ چہارم یوم شنبہ

ربیع الثانی شہر السعادہ

ضیا بخشید تخت سلطنت را

کلاه خسروی بر سر نهاده

جهان شد باغ باغ از جوش فرحت

گل عشرت نهال عیش زاده

بیکبار از صلای فیض عامش

غنی شد هر سوار و هر پیاده

بپای رایتش پیوسته نصرت

ہمیشہ دست بستہ ایستادہ

بفرقِ بدسگالش برقِ خاطف

مدام از قہرِ ربانی فتادہ

بتاریخ جلوسش گفت واثق

سریر سلطنت از زیب دادہ

۱۲ ۵۳

وَمِنَ اللّٰہِ التَّوْفِیْق وَھُوَ حَسْبِی

وَنِعْمَ الرَّفِیْقُ عَلٰی مَا رَتَّبْتُھَا عَلٰی

اَربعۃِ اَبوابٍ وخاتمۃٍ رجائی

اَن یحفظہ اللہُ من حرِّ الوباءِ الحاطمہ

بحقِّ المصطفیٰ والمرتضیٰ وابناھما

وفاطمۃ باب اوّل

دربیان اعمال وافعالی کہ ازطلوع

صبح صادق تاقریب بزوال

آفتاب از وسط السماء بایدنمود

باب دوم در اعمال و افعالی که
از زوال آفتاب تا غروب آفتاب
بجا باید آورد باب سیوم
در افعال و اعمالی که از غروب
آفتاب تا نصف شب باید نمود
باب چهارم در افعال و اعمالی
که از نصف شب تا طلوع صبح

صادق باید ساخت خاتمه

در اعمال و ادعیهٔ متفرقه که اختصاص

بوقتی دون وقتی ندارد

باب اوّل در افعال و اعمالی

که از طلوع صبح صادق تا قریب

بزوال آفتاب باید نمود و در روایات

بسیار و احادیث بیشمار وارد است

که از طلوع صبح صادق تا طلوع
آفتاب ملایکه ارزاق بنی آدم را
قسمت میکنند هر کس که آنوقت
درخواب باشد از نصیب آن روز
محروم ماند و من وسلوی بنی اسرائیل
درین ساعت هر روز نازل میشد
و هر کس که درخواب می بود آنروز

محتاج بگدائی میگردید و خواب این
ساعت خواب شوم است و رنگ زرد
و رو گریه کرد اندالحدیث و چون
از خواب برخیزد و دیده باشد
خواب مکروهی پس برگردد
از پهلوئی که بوده است بر آن
به پهلوی دیگر و بگوید اِنَّمَا النَّجْوٰی

مِنَ الشَّیطانِ لِیحزُنَ الَّذینَ اٰمنُوا

وَلَیسَ بِضارِّھِم شَیئًا اِلَّا بِاِذنِ

اللّٰہِ وَاَعُوذُ بِاللّٰہِ وَبِمَا عَاذَت بِہٖ

مَلٰئِکَۃُ اللّٰہِ الْمُقَرَّبُونَ وَاَنبِیآؤُہٗ

الْمُرسَلُونَ وَالْاَئِمَّۃُ الرَّاشِدُونَ

الْمَھدِیُّونَ وَعِبَادُہٗ

الصَّالِحُونَ مِن شَرِّ مَا رَاَیتُ

وَمِنْ شَرِّ دُوَیَّایَ اَنْ تَضُرَّنِی فِی دِیْنِی

اَوْ دُنْیَایَ وَمِنَ الشَّیْطَانِ الرَّجِیْمِ

و از ابو قتاده حارث بن ربعی

مرویست که گفت شنیدم حضرت

رسول خدا صلی اللہ علیہ وآلہ را

که میفرمود خواب نیکو از طرف

خدای عز و جل است پس چون

به بیند یکی از شما در خواب آنچه را
دوست دارد پس نقل نکند
آن خواب را مگر بکسی که آورا
دوست دارد و چون به بیند
خواب هولناکی پس باید که آب
دهن بیندازد بجانب چپ خود
سه مرتبه و باید که پناه برد بخدا از

شر شیطان و شر آن خواب

و نقل نکند آنرا باحدی بدرستیکه

آن خواب با و ضرر نمیرساند

و چون از خواب بیدار شود بگوید

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ اَحْیَانِیْ بَعْدَ مَا

اَمَاتَنِیْ وَاِلَیْهِ النُّشُوْرُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ

رَدَّ عَلَیَّ رُوْحِیْ لِاَحْمَدَهٗ وَاَعْبُدَهٗ

وسجده کند که حضرت رسالت مرتبت

هرگز از خواب بیدار نمیشد مگر آنکه

سجده میکرد و چون بعد از سجده نشستید

این دعا بخواند حَسْبِیَ الرَّبُّ مِنَ الْعِبَادِ

حَسْبِیَ الَّذِیْ هُوَ حَسْبِیْ مُنْذُ كُنْتُ

حَسْبِیَ اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكِیْلُ و امام

بحق ناطق حضرت جعفر صادق

ہر بار کہ از خواب بیدار میشد بآواز
بلند چنانکہ ہمہ اہلخانہ می شنیدند
میفرمود اَللّٰھُمَّ اَعِنِّیْ عَلٰی ھَوْلِ
الْمُطَّلَعِ وَ وَسِّعْ عَلَیَّ الْمَضْجَعَ وَارْزُقْنِیْ
خَیْرَ مَا قَبْلَ الْمَوْتِ وَارْزُقْنِیْ خَیْرَ
مَا بَعْدَ الْمَوْتِ چون او از خروس بشنود بگوید
سُبُّوْحٌ قُدُّوْسٌ رَبُّ الْمَلٰٓئِکَۃِ

وَالرُّوحِ سَبَقَتْ رَحْمَتُكَ

غَضَبَكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ عَمِلْتُ

سُوْءً وَظَلَمْتُ نَفْسِیْ فَاغْفِرْلِیْ اِنَّهٗ

لَا یَغْفِرُ الذُّنُوْبَ اِلَّا اَنْتَ یَا کَرِیْمُ

فَتُبْ عَلَیَّ اِنَّکَ اَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِیْمُ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ اٰبَاتَنِیْ فِیْ عُرُوْقٍ

سَاکِنَةٍ وَرَدَّ اِلَیَّ مَوْلَایَ نَفْسِیْ

بعد موتها ولم يمتها في منامها

الحمد لله الذي يمسك السماء

ان تقع على الارض الا باذنه ولئن

زالتا ان امسكهما من احد من بعده

انه كان حليما غفورا الحمد لله الذي

لم يرني في منامي وقيامي سوء الحمد

لله الذي يميت الاحياء ويحيي الموتى

وَهُوَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ اَلْحَمْدُ لِلّٰہِ

الَّذِیْ یَتَوَفَّی الْاَنْفُسَ حِیْنَ مَوْتِہَا وَالَّتِیْ

لَمْ تَمُتْ فِیْ مَنَامِہَا فَیُمْسِکُ الَّتِیْ قَضٰی

عَلَیْہَا الْمَوْتَ وَیُرْسِلُ الْاُخْرٰی اِلٰی اَجَلٍ

مُّسَمًّی اِنَّ فِیْ ذٰلِکَ لَاٰیٰتٍ لِّقَوْمٍ

یَّتَفَکَّرُوْنَ اَلْحَمْدُ لِلّٰہِ الَّذِیْ اَبَاتَنِیْ فِیْ

عَافِیَۃٍ وَّصَبَّحَنِیْ عَلَیْہَا سَالِمَۃً عُرُوْقِیْ

هَادِيًا قَلْبِي سَالِمًا بَدَنِي سَوِيًّا خَلْقِي

حَسَنَةً صُوْرَتِي لَمْ يُصِبْنِي قَارِعَةً

وَلَمْ يَنْزِلْ بِي بَلِيَّةً وَلَمْ يَهْتِكْ لِي سِتْرًا

وَلَمْ يَقْطَعْ عَنِّي رِزْقًا وَلَمْ يُسَلِّطْ عَلَيَّ

عَدُوًّا وَقَدْ أَحْسَنَ بِي وَأَحْسَنَ إِلَيَّ

وَدَفَعَ عَنِّي أَبْوَابَ الْبَلَاءِ كُلَّهَا وَعَافَانِي

مِنْ جَمِيْعِهَا لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ

وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ وَسُبْحَانَ

اللّٰهِ رَبِّ النَّبِيِّيْنَ وَاِلٰهِ الْمُرْسَلِيْنَ

وَسُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ السَّمٰوَاتِ السَّبْعِ وَمَا

فِيْهِنَّ وَرَبِّ الْاَرَضِيْنَ السَّبْعِ وَمَا فِيْهِنَّ

وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ

الْعَالَمِيْنَ وچون بسوی آسمان نظر کند بگوید

اَللّٰهُمَّ اِنَّهُ لَا يُوَارِيْ مِنْكَ لَيْلٌ سَاجٍ

وَلَا سَمَآءٌ ذَاتُ اَبْرَاجٍ وَلَا اَرْضٌ

ذَاتُ مِهَادٍ وَلَا ظُلُمَاتٌ يُدْلِجُ بَعْضُهَا

فَوْقَ بَعْضٍ وَلَا بَحْرٌ لُجِّيٌّ يُدْلِجُ بَيْنَ

يَدَيِ الْمُدْلِجِ مِنْ خَلْقِكَ تَدْلُجُ الرَّحْمَةَ

عَلٰى مَنْ تَشَآءُ مِنْ خَلْقِكَ تَعْلَمُ خَآئِنَةَ

الْاَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُوْرُ غَارَتِ

النُّجُوْمُ وَنَامَتِ الْعُيُوْنُ وَاَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ

لا تأخذہ سنۃ ولا نوم سبحان

اللہ رب العالمین وآلہ المرسلین

والحمد للہ رب العالمین و پنج آیہ

از آخر سورہ آل عمران بخواند ان فی

خلق السموات والارض تا انک

لا تخلف المیعاد علی بن طاوس رہ

از جناب امام محمد باقر ع روایت

نمووه است که آن حضرت فرمود
کسی که صبح کند و در انگشت دست
راست او انگشتری باشد که نگین
او از عقیق بود و پیش از آنکه به بیند
احدی را بگرداند نگین آنرا بطرف
باطن کف خود و بخواند سوره
انا انزلناه الخ و بگوید امنت بالله

وَحدَهٗ لَاشَرِیكَ لَهٗ وَكَفَرتُ بِالجِبتِ

وَالطَّاغُوتِ وَاٰمَنتُ بِسِرِّ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَ

عَلَانِیَتِهِم وَظَاهِرِهِم وَبَاطِنِهِم وَاَوَّلِهِم

وَاٰخِرِهِم محفوظ دارد او را حق تعالی

در آن روز از شر آنچه نازل میشود

از آسمان و آنچه بالا میرود در آن

و آنچه فرو میرود در زمین و آنچه

بیرون می آید از آن و باشد در
حفظ و حمایت خدا تا آنکه شام
کند و اگر تقاضای بول و غایط
داشته باشد ضبط آن نماید در
احادیث مرویست که اگر کسی
احتباس بول و غایط کند نمازش
مقبول نشود و چنان بود که گویا

آن بول و غایط در حالت نماز
در دامن خود داشته و چون داخل
بیت الخلا شود سر را بپوشاند
و اگر بالای عمامه چیزی دیگر بر
سر نهد خوب است و بسم الله
بگوید و پای چپ را پیش گذارد
و بگوید بِسمِ اللهِ وَبِاللهِ وَاَعُوذُ بِاللهِ

مِنَ الرِّجْسِ النَّجِسِ الْخَبِيْثِ الْمُخْبِثِ الشَّيْطَانِ

الرَّجِيْمِ و چون عورت خود را

برہنہ کند بسم اللہ بگوید تا از نگاہ

شیطان محفوظ ماند و رو و پشت

خود را جانب قبلہ و طرف

باد و طرف آفتاب و ماہتاب

بعنوانی کہ روشنی آن بر عورتین

بتابد نیز نکند و خوردن و آشامیدن
و مسواک نمودن در وقت حدث
و همچنین استنجا بدست راست
کردن مکروه است و باید سنگینی
جسد خود را بر پای چپ بدارد
و چون نظرش بآب استنجا
افتد بگوید الحمد لله الذی جعل

جَعَلَ الْمَآءَ طَهُوْرًا وَلَمْ يَجْعَلْهُ نَجِسًا

و چون استنجا نماید این دعا بخواند

اَللّٰهُمَّ حَصِّنْ فَرْجِيْ وَاَعِفَّهُ وَاسْتُرْ

عَوْرَتِيْ وَحَرِّمْهُمَا عَلَى النَّارِ

وَوَفِّقْنِيْ لِمَا يُقَرِّبُنِيْ مِنْكَ يَا ذَا الْجَلَالِ

وَالْاِكْرَامِ و هرگاه از استنجا

فارغ شود بایستد و دست

خود را بر شکم بمالد و بگوید الحمد لله

الذی اماط عنی الاذی وهنأنی

طعامی وشرابی وعافانی من البلوی

و وقتی که قصد بیرون آمدن از

بیت الخلا کند پای راست را

مقدم دارد و این دعا بخواند

الحمد لله الذی عرفنی لذته وابقی

فِی جَسَدِی قُوَّتَهُ وَاَخْرِجْ عَنِّی اَذَاهُ

یَااِلٰهَا نِعْمَةً یَااِلٰهَا نِعْمَةً یَااِلٰهَا

نِعْمَةً لَایَقْدِرُ الْقَادِرُوْنَ قَدْرَهَا

و دیر نشستن در بیت الخلا مورث

بواسیر است و کلامی سوای ذکر

خدا نکند ماثور است که کسی که

کلام کند در بیت الخلا حاجتش

برآورده نمی شود و چون خواهد
وضو نماید اول دندان ها را
بمسواک بمالد و پاک سازد و در
باب اخبار بسیار از ائمۂ اطہار
وارد است چنانچه از جناب
رسالت مآبؐ حدیثی ماثور است.
که حاصل مضمون صدق مشحون

آن بدین نہج مینماید پیوسته جبرئیل
مرا بمسواک امر مینمود تا آنکه ترسیدم
که دندانهای من سائیده شوند
یا بریزند و در روایت دیگر آمده
که فرمود جبرئیل آنقدر مرا
بمسواک امر کرد که گمان کردم
که بر امت من واجب خواهد کرد

واز امام بحق ناطق حضرت
جعفر صادق ع ماثور است که در
مسواک نمودن دوازده خصلت
است از سنت پیغمبران است
و پاک کنندهٔ دهان است روشنی
بخشندهٔ چشم است و موجب
خوشنودی پروردگار است

وبلغم را دفع میکند وحافظه را
زیاده مینماید و دندانها را سفید
میکند وحسنات را مضاعف
میگرداند وپوست انداختن
وبوسیدن دندان را می برد
وبن دندانها را محکم میسازد
واشتهای طعام را افزون میگرداند

و ملایکه بان خوشنود می شوند
و از حضرت امام جعفر صادق ع
مرویست که فرمود مسواک را
پیش از وضو میباید کرد و اگر
فراموش نماید تا وضو بسازد
بعد از وضو مسواک کند پس سه
مرتبه مضمضه کند بعد از مسواک

کردن و از حضرت رسالت مرتبت

مرویست که فرمود دو رکعت

نماز که با مسواک بود بهتر است

از هفتاد رکعت نماز که بی مسواک

باشد و از جناب ولایت مآب

اسد الله الغالب علی بن ابیطالب

منقولست که اگر کسی مسواک را

با وضو ضم کند فرشته می آید و دهان
خود را بر دهان او میگذارد و آنچه
او میگوید بخاطر خود نگاه میدارد
و اگر مسواک نکند بکناری
می ایستد و قرائتش می شنود
و باید که مسواک بعرض دندان
بمالد نه در طول آن پس متوجه وضو

شود و ظرف آب را بطرف

دست راست خود بدارد و خود

رو بقبله نشیند و هر دو دست را

یکمرتبه بشوید اگر بعد از استنجای

بول وضو کند و دو مرتبه اگر بعد از

غایط بوده باشد و هر گاه دست

باب گذارد بسم الله بگوید تا گناهان

که بدست کرده محو شوند و شیطان
دور شود و چون مضمضه نماید خدای تعالی
لسان و جنان او را بحکمت منور
گرداند و اگر استنشاق کند بوی
آتش دوزخ نشنود و چون آب
بر روی بریزد و بشوید گناهانیکه
بچشم و دهان کرده آمرزیده شوند

و در عرصهٔ محشر سفید رو باشد و هرگاه
هر دو دست از مرفق بشوید گناهان
از راست و چپ فرو ریزند و غلهای
آتشین بر و حرام شود و چون بر سر
مسح کند او سبحانه او را از سیئات پاک
نماید و وقتی که مسح پاها کند گناهانیکه
از پا کرده بریزند و در هنگام عبور از

صراط بخوبی بگذرد و در حدیث مرویست
که چون وضو برای نماز صبح نماید کفارهٔ
گناهان شب بوده باشد غیر از
کبائر و در کافی و فقیه و تهذیب
از جناب امام جعفر صادق علیه السلام
منقول است که فرمود روزی جناب
امیر المومنین علی بن ابیطالب و محمدؐ

بن حنفیہ علیہما السلام نشستہ بودند

ناگاہ آن حضرت فرمود ای محمد

ظرف آبی بیار کہ وضو سازم برای نماز

پس محمد بن حنفیہ رضی اللہ عنہ آب

آورد پس آنحضرت بدست راست

خود آب بر دست چپ خود در ریخت

پس فرمود بِسۡمِ اللّٰہِ وَبِاللّٰہِ وَالۡحَمۡدُ لِلّٰہِ

اَلَّذِیْ جَعَلَ الْمَآءَ طَهُوْرًا وَّلَمْ یَجْعَلْهُ

نَجِسًا پس مضمضہ نمود و فرمود

اَللّٰهُمَّ لَقِّنِیْ حُجَّتِیْ یَوْمَ اَلْقَاكَ وَاَطْلِقْ

لِسَانِیْ بِذِکْرِكَ وَشُکْرِكَ پس

استنشاق کرد و فرمود اَللّٰهُمَّ لَا تُحَرِّمْ

عَلَیَّ رِیْحَ الْجَنَّةِ وَاجْعَلْنِیْ مِمَّنْ

یَشَمُّ رِیْحَهَا وَرَوْحَهَا وَطِیْبَهَا

بعد از ان روی مبارک خود را شست

پس فرمود اَللّٰهُمَّ بَیِّضْ وَجْهِی یَوْمَ

تَسْوَدُّ فِیْهِ الْوُجُوْهُ وَلَا تُسَوِّدْ وَجْهِی

یَوْمَ تَبْیَضُّ فِیْهِ الْوُجُوْهُ پس دست

راست خود را شست و فرمود

اَللّٰهُمَّ اَعْطِنِی کِتَابِی بِیَمِیْنِی وَالْخُلْدَ

فِی الْجِنَانِ بِیَسَارِی وَحَاسِبْنِی حِسَابًا

بستگ ابعد ازان دست چپ خود را

شست و فرمود اللّٰهُمَّ لَا تُعْطِنِیْ

کِتَابِیْ بِشِمَالِیْ وَلَا مِنْ وَّرَآءِ ظَهْرِیْ

وَلَا تَجْعَلْهَا مَغْلُوْلَةً اِلٰی عُنُقِیْ

وَاَعُوْذُبِکَ مِنْ مُّقَطَّعَاتِ النِّیْرَانِ

پس مسح سر نمود و فرمود اَللّٰهُمَّ

غَشِّنِیْ بِرَحْمَتِکَ وَبَرَکَاتِکَ بعد ازان دو پا

خود را مسح کرد و فرمود اللّٰهُمَّ ثَبِّتْ

قَدَمَیَّ عَلَی الصِّرَاطِ یَوْمَ تَزِلُّ فِیهِ

الْاَقْدَامُ وَاجْعَلْ سَعْیِیْ فِیْمَا یُرْضِیْكَ

عَنِّیْ یَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ پس آنحضرت

سر مبارک خود را بلند نمود و بسوی

محمد بن حنفیہ رضی اللہ عنہ دید و فرمود

ای محمد کسیکه وضو سازد مثل

وضوی من بگوید مثل گفتن من خلق
نماید حق سبحانه و تعالی از هر قطره
فرشته که تقدیس و تسبیح و تکبیر نماید پس
بنویسد حق تعالی مر برای او ثواب
این تا روز قیامت و شانه نمودن
بعد از هر وضو پریشانی ببرد و
نشسته شانه کند که باعث قوت دل

باشد وایستاده نباید کرد که دل را
ضعیف کرداند و از حضرت امام
جعفر صادق ع ماثور است که شانه
کردن فقر را زایل میکرداند و دردها را
دور میکند و روزی را فراخ میکند
و مو را نیکو میکند و حاجت را روا میکند
و پشت را محکم میسازد الحدیث

وشانه کردن باستخوان فیل تپ را دفع
میکند پس شانه را بدست راست
بگیرد و شانه کند و بگوید اَللّٰهُمَّ سَرِّحْ
عَنِّی الْهُمُوْمَ وَالْغُمُوْمَ وَوَحْشَةَ الصُّدُوْرِ
وَوَسْوَسَةَ الشَّیْطَانِ و سوره الم نشرح
و قل هو الله احد بخواند و چون فارغ
شود بگوید سُبْحَانَ مَنْ زَیَّنَ الرِّجَالَ

بِاللّحیٰ وَالنِّسَآءِ بِاللّٰہ وَائِبِ و از جناب
رسالت مآب ماثور است کہ فرمود
کسی کہ بمالد شانہ را بر سر و ریش خود
و سینہ خود ہفت مرتبہ نزدیکی نکند
او را دردی کاہی و سنت است
کہ انگشتریہا در دست بکند چنانکہ
منقول است کہ دو رکعت نماز

که بانگشتری عقیق بوده باشد بهتر است
از هزار رکعت که بی آن باشد و از
جناب ولایت مآب ماثور است
که نماز کسی که انگشتر عقیق در دست
داشته باشد بر نماز جماعتی که غیر عقیق
در دست داشته باشند بچهل درجه
زیادتی دارد و هم از آنحضرت

مرویست که فرمود روزی رسول خدا
بیرون آمد و انگشتر جزع یمانی در دست
داشت و با ما نماز کرد و چون از
نماز فارغ شد انگشتر را بمن داد
و فرمود این را در انگشت دست
راست خود کن و با آن نماز بکن
که نماز در جزع یمانی برابر هفت نماز است

و تسبیح و استغفار میگوید و ثوابش برای
صاحبش نوشته میشود و از جناب رسالتمآب
منقول است که خداوند عالمیان میفرماید
من شرم میکنم از دستی که بسوی من
بلند شود بدعا و در ان دست انگشتر
فیروزه باشد و آنرا نا امید برگردانم
و از اهلبیت طاهرین صلوات الله علیهم

ماثور است که هر نماز را دو وقت است

و وقت اول افضل است از وقت

دوم بمقداریکه آخرت افضل است

از دنیا و بهتر است برای مومن

از فرزند و مال و اول وقت وقت

رضای خداست و آخر وقت وقت

عفو است و عفو نمی باشد مگر از گناه

ونیز منقول است که اول طلوع صبح
وقتی است که ملایکهٔ شب بآسمان
روند و ملایکهٔ روز بر زمین آیند پس
کسی که نماز صبح در آنوقت کند هردو
طایفهٔ ملایکه شاهد آن نماز باشند
و هر واحد از ان طایفه آن نماز را
در صحیفهٔ خود ثبت نمایند و هرکه تا آخر

نماز صبح کند تا آنکه ستارها نمایان

نباشند ملعون شود الحدیث و چون

شروع نماید بنماز اذان و اقامت را

بوجه احسن بجا آرد و فصل کند

در میان اذان و اقامت بسجده یا نشستنی

و این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ قَلْبِیْ بَارًّا

وَعَیْشِیْ قَارًّا وَرِزْقِیْ دَارًّا وَاجْعَلْ لِیْ

عِنْدَ قَبْرِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صلعم مُسْتَقَرًّا

وَقَرَارًا و هر دعا که خواهد طلب نماید

که آن ساعت اجابت دعاست

و ابی الصّباح از حضرت امام محمد باقرؑ

روایت نموده است که آنحضرت

فرمود بدرستیکه خدای بزرگ

و برتر دوست میدارد از بندگان

مومنین خود هر دعا را پس لازم
بگیرید دعا را در وقت سحر تا طلوع
آفتاب بدرستیکه آن ساعت ساعت عقیقیست
که گشاده میشود دران دروازهای
آسمان و قسمت کرده میشود دران
رزقها و بر آورده میشود دران
حاجتها و روا میشود دران حاجتهای

بزرگ و در حدیث دیگر از جناب
ولایت ایاب مرویست که غنیمت
دانید دعا را نزد چهار چیز و منجملهٔ آن
اذان را شمرد و سنت است
که دستها را بدعا بردارد و اگر دعای
طلب رزق نماید کف دستها را
بجانب آسمان پهن کند و اگر از خوفی

ومضرتی پناه بخدا بر دکف دستها را
بسوی قبله کند واگر تضرع کند انگشت
شهادت را حرکت دهد پس نماز را
بخضوع وخشوع تمام وشرایط وادا
آن چنانکه در کتب فقهیه مسطور است
بجا آرد واین وجیزه گنجایش بیان
آن ندارد چون از نماز فارغ شود

شروع باوراد نماید و بهترین اوراد
تسبیح حضرت سیدة النسا علیها التحیة
والثناست چنانچه بسند صحیح از جناب
صادق علیه السلام حدیثی ماثور است
که حاصل مضمون صدق مشحون آن
بدین نهج مینماید کسی که بخواند تسبیح
فاطمه زهراء را در حالتی که بوده باشد

بر بہشتی که در تشهد بران بوده ام رنجیده
و رستگار شود و هم از آنحضرت
مرویست که بدرستیکه ما امر می نمائیم
اطفال خود را به تسبیح جناب
فاطمه زهرا همچنانکه امر میکنیم انهارا
بنماز پس التزام نمای انرا و بدرستیکه
ملازمت نکرد آنرا بنده که شقی

و بدبخت شود شیخ طوسی و کلینی

و ابن بابویه و دیگران باسانید معتبره

از امام بحق ناطق حضرت جعفر صادق

روایت نموده اند که واجب است

بر هر مسلمان ده مرتبه خواندن این

تهلیل پیش از طلوع آفتاب و پیش

از غروب آن و در بعض روایات

وارد شده است که اگر ترک شود

قضا کند و در بعض روایات کفارهٔ

گناهان او سبت در ان روز و تهلیل

این است لا اله الا الله وحده

لا شریک له له الملک وله الحمد یحیی

ویمیت ویمیت ویحیی وهو حی لا یموت

بیده الخیر وهو علی کل شیء قدیر

وابن بابویه و دیگر علمای ما رضوان الله

علیهم از حضرت امام محمد باقر روایت

کرده اند که حضرت رسول خدا فرمود

کسیکه بعد از نماز صبح ده مرتبه این

دعا بخواند سُبْحَانَ اللهِ الْعَظِیْمِ وَبِحَمْدِهٖ

وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللهِ الْعَلِیِّ

الْعَظِیْمِ حق تعالی اورا عافیت

دہد از کوری و دیوانگی و خوره
و پریشانی و خانہ بر سرش فرود آمدن
یا خرافت در وقت پیری ابن بابویہ
بسند معتبر از حضرت امام محمد باقرؑ
روایت نمودہ کہ ہر کہ بعد از نماز
صبح ہفتاد مرتبہ اَسْتَغْفِرُ اللّٰہَ رَبِّیْ
وَاَتُوْبُ اِلَیْہِ بگوید حق تعالی

اورا بیامرزد هرچند دران روز

هفتاد هزار گناه بکند و در روایت

دیگر هفتصد گناه بکند و از اهلبیت

طاهرینؑ مرویست که سه چیز است

که همه پیغمبران از حضرت آدمؑ

تا خاتم الانبیاءؐ از یکدیگر میراث

گرفته اند و منجمله آن اینست که هر روز

بوقت صبح بگوید اَللّٰھُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُکَ
اِیْمَانًا تُبَاشِرُ بِهٖ قَلْبِیْ وَیَقِیْنًا حَتّٰی اَعْلَمَ
اَنَّهٗ لَا یُصِیْبُنِیْ اِلَّا مَا کَتَبْتَ لِیْ
وَرِضًا بِمَا قَسَمْتَ لِیْ در بعض روایات
باضافہ این عبارت است حَتّٰی
لَا اُحِبَّ تَعْجِیْلَ مَا اَخَّرْتَ وَلَا تَاْخِیْرَ
مَا عَجَّلْتَ یَا حَیُّ یَا قَیُّوْمُ بِرَحْمَتِکَ

اَستَغِیثُ اَصلِح لِی شَانِی کُلَّہٗ

وَلَا تَکِلنِی اِلٰی نَفسِی طَرفَۃَ عَینٍ

اَبَدًا وَصَلَّی اللّٰہُ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِہٖ

وہرکس کہ ہر روز پیش از طلوع

آفتاب بخواند اَللّٰہُ اَکبَرُ اَللّٰہُ اَکبَرُ

کَبِیرًا وَسُبحَانَ اللّٰہِ بُکرَۃً

وَّاَصِیلًا وَّالحَمدُ لِلّٰہِ رَبِّ العَالَمِینَ

كَ شَرِيكَ لَهُ وَصَلَّى اللهُ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فرشته آنرا گرفته
و درمیان بال خویش گذاشته
بآسمان رود چون بآسمان اول
رسد ملایکه گویند با خود چه دار
گوید این کلمات را که مومنی گفته
پس ملایکه دعا کنند و گویند خدای تعالی

برای مومن رحمت کند و گناهانش

بیامرزد و همچنین بر هر آسمان که رسد

ملایکهٔ آن آسمان همین دعا نمایند تا آنکه

بحاملان عرش رسد ایشان نیز

این دعا کنند و گویند این کلمات را

بخزینه داران اقوال مومنان

بسیار تا در خزینه ثبت نمایند این از

کلمات خزینه است وکسی که هر روز
یکمرتبه تا یکسال که مجموع سه صد
وشصت مرتبه میشود تسبیح حضرت
جبرئیل ؑ بخواند نمیرد تا اینکه به بیند
جای خود را در بهشت و تسبیح
این است سُبحَانَ اللّٰہِ الدَّائِمِ القَائِمِ
سُبحَانَ القَائِمِ الدَّائِمِ سُبحَان

اَلْوَاحِدِ الْاَحَدِ سُبْحَانَ الْفَرْدِ الصَّمَدِ

سُبْحَانَ الْحَیِّ الْقَیُّوْمِ سُبْحَانَ اللّٰہِ وَبِحَمْدِہٖ

سُبْحَانَ الْحَیِّ الَّذِیْ لَا یَمُوْتُ سُبْحَانَ

الْمَلِكِ الْقُدُّوْسِ سُبْحَانَ رَبِّ

الْمَلٰٓئِکَۃِ وَالرُّوْحِ سُبْحَانَ الْعَلِیِّ الْاَعْلٰی

سُبْحَانَہٗ وَتَعَالٰی وابوالدا ہریہ گوید

در دل خود گفتم شاید تا یکسال

زنده نمانم پس نشستم و سه صد
وشصت مرتبه خواندم پس دیدم
جای خودرا در بهشت و همچنین
ربیع ابن صبیح نقل کرده و از
جناب رسالت مآب مرویست
که هرکه هر روز ده مرتبه این دعا
بخواند عفو نماید خدای تعالی اورا

چهار هزار کبیره و کفایت نماید
شر موت را و فشار قبر را و نشور
و حساب و گذشتن بر صراط و میزان
و هولهای روز قیامت را
و صد هزار هول را که آسان ترین
آنها هول موت است و نگاه
دارد او را از شر شیطان و لشکر او

وادا نماید دین قرض اورا ودفع
کند رنج وغم اورا و دعا این است

اَعْدَدْتُ لِکُلِّ هَوْلٍ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ
وَلِکُلِّ هَمٍّ وَّغَمٍّ مَا شَآءَ اللّٰهُ وَلِکُلِّ
نِعْمَةٍ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلِکُلِّ رَخَآءٍ اَلشُّکْرُ
لِلّٰهِ وَلِکُلِّ اُعْجُوْبَةٍ سُبْحَانَ اللّٰهِ وَلِکُلِّ
ذَنْبٍ اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ وَلِکُلِّ مُصِیْبَةٍ

اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَیْهِ رَاجِعُوْنَ وَلِكُلِّ ضِیْقٍ
حَسْبِیَ اللّٰهُ وَلِكُلِّ قَضَاءٍ وَّقَدَرٍ تَوَكَّلْتُ
عَلَى اللّٰهِ وَلِكُلِّ عَدُوٍّ اعْتَصَمْتُ بِاللّٰهِ
وَلِكُلِّ طَاعَةٍ وَّمَعْصِیَةٍ لَاحَوْلَ
وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیْمِ
و سنت است کہ ہر صباح سہ مرتبہ
این دعا بخواند بسم اللّٰهِ ماشاءَ اللّٰهُ

لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ کُلُّ نِعْمَةٍ مِنَ اللّٰهِ مَا شَآءَ
اللّٰهُ اَلْخَیْرُ کُلُّهٗ بِیَدِ اللّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ مَا شَآءَ
اللّٰهُ لَا یَصْرِفُ السُّوْٓءَ اِلَّا اللّٰهُ

و از حضرت امام جعفر صادق ع
ماثور است که هر روز چهار صد
مرتبه دو ماه پی در پی بگوید اَسْتَغْفِرُ
اللّٰهَ الَّذِیْ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الرَّحْمٰنُ

الرَّحِيْمُ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ بَدِيْعُ السَّمٰوٰتِ

وَالْاَرْضِ مِنْ جَمِيْعِ جُرْمِیْ وَظُلْمِیْ

وَاِسْرَافِیْ عَلٰی نَفْسِیْ وَاَتُوْبُ اِلَیْہِ

روزی کرده شود کنجی از علم وگنجی

از مال در کفعمی مرویست که کسیکه

بد ذہن وکم فہم باشد پس باید بگوید

ہر روز بعد نماز صبح قبل ازین که

کلام کند یا حیّ یا قیّوم فلا یفوت
شیئاً علمه ولا یؤده زیاده میشود
حافظهٔ او و کم میشود نسیان او
و هم دران کتاب از جناب
صادق ع ماثور است که هر که بخواند
هر روز بعد نماز واجب قبل ازینکه
بردارد زانوهای خود را ببوسید

خدای تعالی برای او چهل و پنجهزار

حسنه و محو نماید از و از گناهان مثل

آن و بلند نماید برای او از درجات

مثل آن و باشد مثل کسیکه خوانده باشد

قرآن را دو از ده مرتبه در آن روز

و بنا کند خدای تعالی برای او خانهٔ

در بهشت و آن انیست اَشْهَدُ

اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ لَاشَرِيْكَ

لَهٗ اِلٰهًا وَاحِدًا اَحَدًا فَرْدًا صَمَدًا

لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَّلَا وَلَدًا

از جناب علی بن ابیطالبؑ منقولست

که هرکه هر روز بعد از نماز صبح یک نوبت

دعای عدیله بخواند در دم آخر با ایمان

از دنیا برود و عدیله نام شیطان است

که در وقت نزع آدمی را وسوسه نیاید

که ایمان او ببرد واگر در حال نزع برای

آسانی جان کندن میت بخوانند نیز خوبست

دعای عدیله

بسم الله الرحمن الرحیم

شهد الله انه لا اله الا هو والملئکة

واولوا العلم قائما بالقسط لا اله

اِلَّا هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ اِنَّ الدِّيْنَ عِنْدَ

اللّٰهِ الْاِسْلَامُ وَاَنَا الْعَبْدُ الضَّعِيْفُ

الْمُذْنِبُ الْعَاصِي الْحَقِيْرُ الْمُحْتَاجُ الْفَقِيْرُ

اَشْهَدُ لِمُنْعِمِيْ وَخَالِقِيْ وَرَازِقِيْ وَمُكْرِمِيْ

كَمَا شَهِدَ لِذَاتِهٖ وَشَهِدَتْ لَهُ الْمَلٰٓئِكَةُ

وَاُولُوا الْعِلْمِ مِنْ عِبَادِهٖ بِاَنَّهٗ لَآ اِلٰهَ اِلَّا

هُوَ ذُو النِّعَمِ وَالْاِحْسَانِ وَالْكَرَمِ

وَالامْتِنَانِ قَادِرٌ اَزَلِیٌّ عَالِمٌ اَبَدِیٌّ

حَیٌّ اَحَدِیٌّ مَوْجُوْدٌ سَرْمَدِیٌّ سَمِیْعٌ بَصِیْرٌ

مُرِیْدٌ کَارِہٌ مُدْرِکٌ صَمَدِیٌّ یَسْتَحِقُّ

هٰذِهِ الصِّفَاتِ وَهُوَ عَلٰی مَا هُوَ عَلَیْهِ

فِیْ عِزِّ صِفَاتِهٖ کَانَ قَوِیًّا قَبْلَ وُجُوْدِ الْقُدْرَةِ

وَالْقُوَّةِ وَکَانَ عَلِیْمًا قَبْلَ اِیْجَادِ الْعِلْمِ

وَالْعِلَّةِ لَمْ یَزَلْ سُلْطَانًا اِذْ لَا مَمْلَکَةَ وَ

لَا اَمَالَ وَلَمْ يَزَلْ سُبْحَانًا عَلٰى جَسِيْمِ

الْاَحْوَالِ وُجُوْدُهٗ قَبْلَ الْقَبْلِ فِیْ

اَزَلِ الْاٰزَالِ وَبَقَاۤؤُهٗ بَعْدَ الْبَعْدِ مِنْ غَيْرِ

اِنْتِقَالٍ وَلَا زَوَالٍ غَنِیٌّ فِی الْاَوَّلِ

وَالْاٰخِرِ مُسْتَغْنٍ فِی الْبَاطِنِ وَالظَّاهِرِ

لَا جَوْرَ فِیْ قَضِيَّتِهٖ وَلَا مَيْلَ فِیْ

مَشِيَّتِهٖ وَلَا ظُلْمَ فِیْ تَقْدِيْرِهٖ وَلَا مَهْرَبَ

مِنْ حُكُومَتِهِ وَلَا مَلْجَأَ مِنْ سَطَوَاتِهِ

وَلَا مَنْجَا مِنْ نَقِمَاتِهِ سَبَقَتْ رَحْمَتُهُ

غَضَبَهُ وَلَا يَفُوتُهُ أَحَدٌ إِذَا طَلَبَهُ

أَزَاحَ الْعِلَلَ فِي التَّكْلِيفِ وَسَوَّى

التَّوْفِيقَ بَيْنَ الضَّعِيفِ وَالشَّرِيفِ مَكَّنَ

أَدَاءَ الْمَأْمُورِ وَسَهَّلَ سَبِيلَ اجْتِنَابِ

الْمَحْظُورِ لَمْ يُكَلِّفِ الطَّاعَةَ إِلَّا بِقَدْرِ

الْوُسْعِ وَالطَّاقَةِ سُبْحَانَهُ مَا اَبْيَنَ

كَرَمَهُ وَاَعْلٰى شَانَهُ سُبْحَانَهُ مَا اَجَلَّ

نَيْلَهُ وَاَعْظَمَ اِحْسَانَهُ بَعَثَ الْاَنْبِيَآءَ

لِيُبَيِّنَ عَدْلَهُ وَنَصَبَ الْاَوْصِيَآءَ

لِيُظْهِرَ طَوْلَهُ وَفَضْلَهُ وَجَعَلَنَا مِنْ اُمَّةِ

سَيِّدِ الْاَنْبِيَآءِ وَخَيْرِ الْاَوْلِيَآءِ وَاَفْضَلِ

الْاَصْفِيَآءِ وَاَعْلَى الْاَزْكِيَآءِ مُحَمَّدٍ

الْمُصْطَفٰى صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ
اٰمَنَّا بِهٖ وَبِمَا دَعَانَا اِلَيْهِ وَبِالْقُرْاٰنِ الَّذِىْٓ
اُنْزِلَ عَلَيْهِ وَبِوَصِيِّهِ الَّذِىْ نَصَبَهٗ
يَوْمَ الْغَدِيْرِ وَاَشَارَ بِقَوْلِهٖ هٰذَا عَلِىٌّ
اِلَيْهِ وَاَشْهَدُ اَنَّ الْاَئِمَّةَ الْهُدَى الْاَبْرَارَ
وَالْخُلَفَآءَ الْاَخْيَارَ بَعْدَ الرَّسُوْلِ الْمُخْتَارِ
عَلِىٌّ قَامِعُ الْكُفَّارِ وَمِنْ بَعْدِهٖ سَيِّدُ

أَوْلَادِهِ الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ ثُمَّ أَخُوْهُ السِّبْطُ

التَّابِعُ لِمَرْضَاتِ اللّٰهِ الْحُسَيْنُ بْنُ عَلِيٍّ ثُمَّ

الْعَابِدُ عَلِيٌّ ثُمَّ الْبَاقِرُ مُحَمَّدٌ ثُمَّ الصَّادِقُ

جَعْفَرٌ ثُمَّ الْكَاظِمُ مُوْسٰى ثُمَّ الرِّضَا عَلِيٌّ

ثُمَّ التَّقِيُّ مُحَمَّدٌ ثُمَّ النَّقِيُّ عَلِيٌّ ثُمَّ الزَّكِيُّ

الْعَسْكَرِيُّ الْحَسَنُ ثُمَّ الْحُجَّةُ الْخَلَفُ

الْقَائِمُ الدَّائِمُ الْمُنْتَظَرُ الْمَهْدِيُّ الْمُرْجٰى

الذی ببقائه بقیت الدنیا وبیمنه

رزق الوری وبوجوده ثبتت

الارض والسماء وبه یملأ الله الارض

قسطا وعدلا بعد ما ملئت ظلما

وجورا واشهد ان اقوالهم حجة

وامتثالهم فریضة وطاعتهم مفروضة

ومودتهم لازمة مقضیة والاقتداء

بِهِمْ مُنْجِيَةٌ وَمُخَالَفَتُهُمْ مُرْدِيَةٌ وَهُمْ

سَادَاتُ اَهْلِ الْجَنَّةِ اَجْمَعِيْنَ وَشُفَعَاءُ

يَوْمِ الدِّيْنِ وَاَئِمَّةُ اَهْلِ الْاَرْضِ عَلَى

الْيَقِيْنِ وَاَفْضَلُ الْاَوْصِيَاءِ الْمَرْضِيِّيْنَ

وَاَشْهَدُ اَنَّ كُلَّ مَا جَاءَ بِهِ النَّبِيُّ حَقٌّ وَاَشْهَدُ

اَنَّ الْمَوْتَ حَقٌّ وَالْقَبْرَ حَقٌّ وَسُوَالَ مُنْكِرٍ

وَنَكِيْرٍ فِي الْقَبْرِ حَقٌّ وَالْبَعْثَ حَقٌّ وَالنُّشُوْرُ

حَقٌّ وَالصِّرَاطَ حَقٌّ وَالْمِيزَانَ حَقٌّ وَالْحِسَابَ

حَقٌّ وَالْكِتَابَ حَقٌّ وَالْجَنَّةَ حَقٌّ

وَالنَّارَ حَقٌّ وَاَنَّ السَّاعَةَ اٰتِيَةٌ لَّارَيْبَ فِيهَا

وَاَنَّ اللّٰهَ يَبْعَثُ مَنْ فِى الْقُبُوْرِ اَللّٰهُمَّ

فَضْلُكَ رَجَائِىْ وَكَرَمُكَ وَعَفْوُكَ

وَرَحْمَتُكَ اَمَلِىْ لَاعَمَلَ لِىْ اَسْتَحِقُّ بِهِ

الْجَنَّةَ وَلَا طَاعَةَ لِىْ اَسْتَوْجِبُ بِهِ

الرضوان الا انی اعتقدت توحیدک

وعدلک وارتجیت فضلک واحسانک

وتشفعت الیک بالنبی وآله من احبتک

وانت اکرم الاکرمین وارحم الراحمین

وصلی الله علی نبینا محمد وآله اجمعین

وسلم تسلیما کثیرا کثیرا اللهم

انی اودعتک یقینی هذا وثبات دینی

وَاَنْتَ خَیْرُ مُسْتَوْدَعٍ بِهٖ وَقَدْ اَمَرْتَنَا

بِحِفْظِ الْوَدَائِعِ فَرُدَّهٗ عَلَیَّ وَقْتَ

حُضُوْرِ مَوْتِیْ وَفِی الْقَبْرِ عِنْدَ مَسْئَلَةِ

مُنْکَرٍ وَنَکِیْرٍ بِرَحْمَتِكَ یَا اَرْحَمَ الرّٰحِمِیْنَ

مرویست کہ ابو القمقام بخدمت

جناب امام ابو الحسن موسی کاظمؑ

از بی طالعی خود شکوہ کرد و ازینکہ

متوجه هیچ حاجتی نمیشود که قضای
آن شود برای او پس آنحضرت
فرمود بگو در عقب طلوع فجر
سُبْحَانَ اللّٰهِ الْعَظِیْمِ وَبِحَمْدِهٖ
اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ وَاَسْئَلُهٗ مِنْ فَضْلِهٖ
ده مرتبه گفت ابو القمقام پس من
لازم کردم بر خود این ورد را.

وقسم بخدا که درنگ نکردم مگر اندک
زمانی تا اینکه وارد گردیدند بر من
جمعی از بادیه پس خبر دادند مرا
که بدرستیکه مردی از قوم من
مرده و نمیدانند برای او وارثی
غیر از من و رفتم و گرفتم میراث
او را و همواره مستغنی شدم واز

جناب صادقؑ ماثور است

کسی که باشد مراو را علتی پس باید

که بگوید بران در هر صبح چهل مرتبه

تا چهل روز بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡمِ

اَلۡحَمۡدُ لِلّٰهِ رَبِّ الۡعٰلَمِیۡنَ حَسۡبُنَا اللّٰهُ

وَنِعۡمَ الۡوَکِیۡلُ تَبَارَکَ اللّٰهُ اَحۡسَنُ الۡخَالِقِیۡنَ

وَلَا حَوۡلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الۡعَلِیِّ الۡعَظِیۡمِ

واز جمله اوراد صبح خواندن سوره
یس است چنانچه از جناب صادقؑ
مرویست که بدرستیکه برای
هر چیز دلی است و دل قرآن یس
است پس کسیکه بخواند آنرا در صبح
باشد از محفوظان و نگاه داشته شدگان
و رزق داده شدگان تا آنکه شب

کند و در روایت دیگر وارد شده
کسی که بخواند آن را و منظور او رضای
خدا بوده باشد ببخشد خدا او را
و عطا نماید از اجر و ثواب مثل آن
کسی که خوانده باشد تمام قرآن
دوازده مرتبه الحدیث بدانکه
در تمام روز و شب دوازده ساعت

است و منسوب بائمہ علیہم السلام

پس ساعت اول کہ از طلوع فجر است

تا طلوع آفتاب منسوب است

بامیر المومنین علی بن ابیطالب ؑ

پس سنت است کہ دعائیکہ بآنحضرت

منسوب است بخواند و آن اینست

اَللّٰھُمَّ رَبَّ الظَّلَامِ وَالْفَلَقِ وَالْفَجْرِ

وَالشَّفَقِ وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ وَالْقَمَرِ

إِذَا اتَّسَقَ خَالِقِ الْاِنْسَانِ مِنْ عَلَقٍ

اَظْهَرْتَ قُدْرَتَكَ بِبَدِيْعِ صُنْعَتِكَ

وَخَلَقْتَ عِبَادَكَ لِمَا كَلَّفْتَهُمْ

مِنْ عِبَادَتِكَ وَهَدَيْتَهُمْ بِكَرَمِ

فَضْلِكَ اِلٰى سُبُلِ طَاعَتِكَ وَتَفَرَّدْتَ

فِيْ مَلَكُوْتِكَ بِعَظِيْمِ سُلْطَانِكَ

وَتَوَدَّدْتَ اِلٰی خَلْقِکَ بِقَدِیْمِ الْاِحْسَانِ

وَتَعَرَّفْتَ اِلٰی بَرِیَّتِکَ بِجَسِیْمِ الْاِمْتِنَانِ

یَامَنْ یَسْأَلُہٗ مَنْ فِی السَّمٰوٰتِ

وَالْاَرْضِ کُلَّ یَوْمٍ ھُوَ فِیْ شَانٍ

اَسْأَلُکَ اللّٰھُمَّ بِمُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِیِّیْنَ وَ

بِالْقُرْاٰنِ الَّذِیْ نَزَلَ بِہِ الرُّوْحُ الْاَمِیْنُ

عَلٰی قَلْبِہٖ لِیَکُوْنَ مِنَ الْمُنْذِرِیْنَ

بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ وَبِاَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ

عَلِيِّ بْنِ اَبِيطَالِبٍ بْنِ عَمِّ الرَّسُولِ وَبَعْلِ

الْبَتُولِ الَّذِي فَرَضْتَ وِلَايَتَهُ عَلَى

الْخَلْقِ وَكَانَ يَدُوْرُ حَيْثُ

دَارَ الْحَقُّ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ

مُحَمَّدٍ فَقَدْ جَعَلْتُهُمْ وَسِيلَتِي

وَقَدَّمْتُهُمْ اَمَامِي وَبَيْنَ يَدَيَّ

حَوَائِجِي وَاَنْ تَغْفِرَ لِي ذُنُوْبِي وَتُطَهِّرَ

قَلْبِي وَتَسْتُرَ عَيْنِي وَتُفَرِّجَ كَرْبِي

وَتُبَلِّغَنِي مِنْ طَاعَتِكَ وَعِبَادَتِكَ

اَمَلِي وَتَقْضِيَ لِي حَوَائِجِي لِلدُّنْيَا

وَالْاٰخِرَةِ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ

وسنت است هر روز استعمال بوی

خوش کردن در حدیث ماثور است

که دو رکعت نماز با بوی خوش
افضل است از هفتاد رکعت بی آن
دل را قوت دهد و قوت مباشرت
بیفزاید و گلاب بر روی و دستها
مالیدن آبرو زیاده میکند و پریشانی
می برد و چون استعمال بوی خوش
کند صلوات بر محمد و آل اطیاب او

بفرستد و میباید که هر صباح از انچه
میسّر او باشد صدقه دهد و در راه
خدا صرف نماید از جناب رسالتمآبؐ
حدیثی ماثور است که خلاصه مضمون
آن چنین مینماید که صدقه بدهید بوقت
صبح و رغبت کنید در دادن آن
پس نیست مومنی که بدهد صدقه

که قصد او از دادن آن این باشد

که دفع نماید خدا ازو بذریعه آن

صدقه شر آنچه نازل میشود از آسمان

بسوی زمین دران روز مگر آنکه

حفظ نماید او را از شر آنچه نازل

میشود درین روز و از آنجناب

ماثور است که هر که تصدق کند

بوزن هر درهمی برای او مثل کوه احد
باشد از نعیم بهشت و هر که تصدقی
را ببرد برای محتاج مثل ثواب آن
کس داشته باشد که آن تصدق را
داده است بی آنکه از ثواب او
چیزی کم شود و در حدیث موثق
منقولست که شخصی بخدمت امام

جعفر صادقؑ عرض نمود که مرا
پند ده فرمود که اگر حق تعالی متکفل
روزی مردم شده است پس
غم خوردن از برای چیست و اگر
حساب قیامت حق است پس
جمع نمودن مال از برای چیست
و اگر آنچه در راه خدا میدهی خدا

عوض آن میدهد پس بخجل و رزیدن
از برای چیست الحدیث و در روایت
دیگر آمده که هر کس حاجت مومنی
را از خود یا از دیگری منع کند
و قادر بران باشد روز قیامت
روسیاه ازرق چشم دستها برگردن
بسته محشور شود پس او را ببیند و گویند

انیست که با خدا و رسول خدا خیانت
کرده پس در آتش افکنند و مکروه است
مواقعت با زوجهٔ خود میان طلوع
صبح تا طلوع آفتاب که فرزند درینوقت
بی عیب نباشد و از جمله اموری
که بوقت صبح بعمل باید آورد و خوردن
خرماست بناشتا چنانکه از جناب

رسالت مآب ماثور است کسی
که بوقت صبح ده دانه خرمای عجوه
بخورد ضرر نرساند باو در آن روز
سحری و نه زهری و در حدیث
دیگر از آن حضرت مرویست
که بخورید خرما به ناشتا پس بدرستیکه
آن میکشد کرمهای شکم را از جناب

سید الساجدین امام زین العابدین ع
ماثور است که فرمود کسی که بخورد
انار در روز جمعه بناشتا روشن شود
دل او چهل صباح و دفع شود ازو
وسوسهٔ شیطان و کسی که دفع شود
از وی وسوسهٔ شیطان گناه نکند
خدا را و کسی که گناه نکند خدا را

داخل کند خدای عزوجل او را در
بهشت و هم از سرور انبیا و مرسلین ع
منقولست کسی که بخور دسفرجل سه روز
بناشتا صاف شود ذهن او و پر شود
اندرون او از حکمت و علم و باز داشته
شود از مکر شیطان و لشکر او و سنت
است رو بیدن خانه از جناب

امام جعفر صادقؑ ماثور است

که رُفتن خانه کشنده رزق است

و چون جاروب کند خاکروبه را

در خانه نگذارد که باعث پریشانی

میشود و پس اگر خواهد که بجائی رود

باید که لباس خود را بپوشد از

اهل بیت طاهرینؑ ماثور است

که خدای تعالی جمیل است و دوست
دارد جمال را و چون بکسی نعمتی عطا
فرماید دوست دارد که آثار آن
نعمت ازو ظاهر شود پس اگر اظهار
آثار آن نعمت کند شکر آن گذارده
باشد و گرنه کفران نموده باشد
و بهترین رنگها در لباس سفید است

ولباس سیاہ لباس بنی عباس است
وہر لباس سیاہ مذموم است مگر
عبا وموزہ و در روایت دیگر
عمامہ نیز وارد شدہ است و زعفرانی
لباس بنی امیہ است و قرمزی
لباس شیطان و معصفر لباس
اہل بیت ع و میباید عمامہ را ایستادہ

بر سر بہ بندد و چون عمامہ بر سر نہد

بسم اللہ بگوید و این دعا بخواند

اَللّٰھُمَّ سَوِّمْنِیْ بِسِیْمَاءِ الْاِیْمَانِ وَتَوِّجْنِیْ بِتَاجِ

الْکَرَامَۃِ وَقَلِّدْنِیْ حَبْلَ الْاِسْلَامِ

وَلَا تَخْلَعْ رِبْقَۃَ الْاِیْمَانِ

مِنْ عُنُقِیْ بعد ازان قمیص بپوشد

از امام بحق ناطق حضرت جعفر صادق

ماثور است که خوانده شود نزد پوشیدن

جامہ این دعا اَللّٰھُمَّ اجْعَلْہُ ثَوْبَ یُمْنٍ

وَبَرَکَۃٍ اَللّٰھُمَّ ارْزُقْنِیْ فِیْہِ شُکْرَ نِعْمَتِکَ

وَحُسْنَ عِبَادَتِکَ وَالْعَمَلَ بِطَاعَتِکَ

اَلْحَمْدُ لِلّٰہِ الَّذِیْ یَرْزُقُنِیْ مَا اَسْتُرُبِہٖ

عَوْرَتِیْ وَاَتَجَمَّلُ بِہٖ فِی النَّاسِ

پس زیر جامہ بپوشد وسنت است

که زیر جامه را نشسته بپوشد و ایستاده

و رو بقبله و رو بمردم نپوشد

که زیر جامه را ایستاده پوشیدن

باعث هلاک و زرداب و غم و الم

میشود و در حدیث دیگر آمده که هر

زیر جامه ایستاده بپوشد تا سه روز

حاجتش روا نشود و ماثور است

که در وقت پوشیدن زیر جامه این

دعا بخواند اَللّٰهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَتِیْ وَاٰمِنْ رَوْعَتِیْ

وَاَعِفَّ فَرْجِیْ وَلَا تَجْعَلْ لِلشَّيْطَانِ فِیْ

ذٰلِكَ نَصِيْبًا وَلَا لَهٗ اِلٰی ذٰلِكَ وُصُوْلًا

فَيَصْنَعَ لِیَ الْمَكَائِدَ وَيُهَيِّجَنِیْ لِاِرْتِكَابِ مَحَارِمِكَ

از حضرت امام محمد باقر ع مرویست

که هرگاه جامه نو بپوشد بگوید

بِسْمِ اللّٰہِ وَبِاللّٰہِ اَللّٰھُمَّ اجْعَلْہُ ثَوْبَ
یُمْنٍ وَتَقْوٰی وَبَرَکَۃٍ اَللّٰھُمَّ ارْزُقْنِیْ فِیْہِ
حُسْنَ عِبَادَتِکَ وَعَمَلًا بِطَاعَتِکَ
وَاَدَاءَ شُکْرِ نِعْمَتِکَ اَلْحَمْدُ لِلّٰہِ الَّذِیْ
کَسَانِیْ مَا اُوَارِیْ بِہٖ عَوْرَتِیْ وَاَتَجَمَّلُ
بِہٖ فِی النَّاسِ و در حدیث دیگر ماثور
است کہ چون جامۂ نو بپوشی بگو

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ مُحَمَّدٌ رَسُوْلُ اللّٰهِ تا از

آفتها نجات یابی پس کفش بپوشد

و بهترین کفشها زرد است چنانچه

منقولست که کفش زرد پوشش

انبیاست چشم را قوت دهد و لکری

برد و بعیش و خوشی کهنه شود و قوت

مباشرت دهد و کفش سفید هنوز

کہنہ نشدہ باشد کہ خدای تعالی مایے
بیکمان باو عطا فرماید و کفش سیاہ
چشم را ضعیف کند و غم پیدا کند
و بمباشرت ضرر رساند و کفش را
نشستہ بپوشد و اگر موزہ در پا کند
سنت است کہ سیاہ باشد و در
فقہ الرضا مذکور است کہ چون خواہی

کہ موزہ و کفش بپوشی ابتدا بپای

راست بکن و بگوی بِسمِ اللّٰہِ وَالحَمدُ

لِلّٰہِ اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ اَللّٰھُمَّ

وَطِّیْٔ قَدَمَیَّ فِی الدُّنیَا وَالاٰخِرَۃِ وَثَبِّتْھُمَا

عَلَی الاِیمَانِ وَلَا تُزَلْزِلْھُمَا یَومَ زَلْزَلَۃِ

الاَقْدَامِ اَللّٰھُمَّ وَقِنِی مِنْ جَمِیعِ الاٰفَاتِ

وَالعَاھَاتِ وَمِنَ الاَذٰی و چون خواہ

که نزد حاکمی یا پادشاهی رود باید که
انگشتر عقیق در دست داشته باشد
سلیمان اعمش روایت نموده که در
خدمت حضرت امام جعفر صادق ع
بودم در خانهٔ منصور عباسی پس
شخصی را بیرون آوردند که تازیانه
خورده بود حضرت فرمود ای سلیمان

به بین انگشترش چه نگین دارد گفتم
یا ابن رسول الله عقیق نیست فرمود
ای سلیمان اگر عقیق بودی تا زیانه
نمیخورد گفتم یا ابن رسول الله دیگر بفرما
فرمود ای سلیمان امان می بخشد
از خون گفتم دیگر بفرما گفت ای
سلیمان خدای عزوجل دوست

میدارد که بلند میکند بدعا بسوی او
دستی که دران نگین باشد گفتم دیگر بفرما
فرمود ای سلیمان عجب دارم از
دستی که دران نگین عقیق باشد چگونه
خالی میماند از دینار و درهم گفتم
یا ابن رسول الله دیگر بفرما فرمود ای
سلیمان نگهدارنده آدمی ست از

بلا ہای مہلک گفتم یا ابن رسول اللہ
دیگر بفرما فرمود ایمن میگرداند از فقر
الحدیث و از جناب ولایت مآب
ماثور است کہ انگشتر جزع یمانی در
دست کنید کہ رد میکند مکر متمردان
شیاطین را از امام جعفر صادقؑ
منقولست کہ آنحضرت فرمود من

دوست میدارم برای هر مومن
که پنج انگشتر در دست داشته باشد از
یاقوت وآن فاضل ترین همه است
و عقیق وآن خالص تر است برای ما
واهل بیت و فیروزه وآن چشم را
قوت میدهد و سینه را گشایش میدهد
و قوت دل را زیاده میکند

وچون پی کاری رود آنرا در دست
کند پس چون بر گردد حاجتش بر آورده
شده باشد وحدید چینی وانرا دوست
نمیدارم که همیشه در دست داشته
باشد ولیکن بد نمیدانم در دست
کردن آنرا در وقتی که کسی رود
که او ترسد از اهل شهر برای آنکه

شر او ساکن شود و حدید چنین شیاطین

را دور میکردانند باین سبب دوست

میدارم که داشته باشد پنجم آن دُرّیکه

در نجف اشرف خدا ظاهر میسازد

بدرستیکه هر که آنرا در دست کند

بهر نظر کردنی بآن خداوند عالمیان

زیارت حج و عمره در نامهٔ اعمال

او بنویسد که ثوابش ثواب پیغمبران
و صالحان باشد الحدیث و چون
انگشتر در دست کند اَللّٰهُمَّ سَوِّمْنِی
تا آخر که در پوشیدن عمامه گذشت
بخواند و هر کس که از خانه بیرون آید
شیاطین بر سراهش آیند پس اگر
در وقت بیرون رفتن بگوید

بسم اللّٰہ امنت باللّٰہ توکلت علی اللّٰہ

ماشاء اللّٰہ لاحول ولا قوۃ الا باللّٰہ ملائکہ

شیاطین را بزنند وکہ بیند شمار ابرو

دستی نیست کہ نام خدا بردہ وبا او

ایمان آوردہ وبرو توکل نمودہ

وکارہای خود را بحول وقوت او

سپردہ پس شیاطین دور شوند

و با یکدیگر گویند ما با وچه توانیم کرد
که خدای تعالی کفایت وحمایتش نموده
ومحافظت او کرده و از امام همام
محمد باقر ماثور است که هرکه بیرون
آید از خانه خود پس بگوید بسم الله
پس میگویند دو ملک چپ و راست
که هدایت کرده شدی و چون بگوید

لَاحَوْلَ وَلَاقُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ میگوید

دو ملک باو که حفظ کرده شدی

وچون بگوید تَوَکَّلْتُ عَلَی اللّٰهِ میگوید

برای او که کفایت کرده شدی

پس میگوید شیطان که چکنم با کسی

که هدایت کرده شد وحفظ نموده شد

وکفایت کرده شد ابو حمزه ثمالی

از جناب امام محمد باقرؑ روایت

نمودہ کہ آنحضرت فرمودہ ہر کہ بگوید

در وقتی کہ بیرون می آید از منزل

خود بِسْمِ اللهِ حَسْبِیَ اللهُ تَوَکَّلْتُ عَلَی

اللهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ خَیْرَ اُمُوْرِیْ

كُلِّهَا وَاَعُوْذُبِكَ مِنْ خِزْیِ الدُّنْیَا

وَعَذَابِ الْاٰخِرَةِ غنی میکرد اند اورا

خدای تعالی ازانچه در رنج افکنده
اورا از امر دنیا و آخرت او و از
حضرت امیر المومنین ع ماثورست
که هر که در وقت بیرون آمدن
از خانه نگین انگشتر خود را بکف دست
بگرداند و دران نظر کند و سورهٔ
انا انزلناه بخواند پس بگوید

اٰمَنْتُ بِاللّٰہِ وَحْدَہٗ لَاشَرِیْکَ لَہٗ

وَاٰمَنْتُ بِسِرِّ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَّعَلَانِیَتِہِمْ

دران روزنہ بیند چیزی کہ مکروہ

او باشد پس چون خواہد کہ سوار شود

زین بر اسپ بندد و لجام بکند

و دربینی ہر چہار پا شیطانی میباشد

چون خواہند کہ لجام کنند بسم اللہ

بگویند و از حضرت صادقؑ ماثور است
که هر چهارپائی که خموشی کند در وقت
لگام کردن و غیر آن یا رم کند در
کوشش اگر بگذارد و اگر نه برا و بخوانند
أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَن فِي
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا
وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ و مرویست که چون

جناب علی بن ابیطالبؑ پا در رکاب

گذاشتند فرمودند بسم اللہ و چون

درست سوار شدند فرمودند اَلْحَمْدُ لِلّٰہِ

الَّذِیْ کَرَّمَنَا وَحَمَلَنَا فِی الْبَرِّ وَالْبَحْرِ

وَرَزَقَنَا مِنَ الطَّیِّبَاتِ وَفَضَّلَنَا

عَلٰی کَثِیْرٍ مِّنْ خَلْقِهٖ تَفْضِیْلًا

سُبْحَانَ الَّذِیْ سَخَّرَ لَنَا هٰذَا

وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِيْنَ پس سه مرتبه

سُبْحَانَ اللهِ وسه مرتبه اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ

وسه مرتبه اَللّٰهُ اَكْبَرُ فرمودند پس

این دعا خواندند رَبِّ اغْفِرْ لِيْ

فَاِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوْبَ اِلَّا اَنْتَ

وچون وقت سوار شدن بسم الله

بگوید ملکی ردیف وی میشود و اورا

نگاه میدارد تا فرود آید و اگر بسم اللہ
نگوید شیطانی ردیف او میشود و با
میگوید که خوانندگی بکن اگر گوید خواندنی
نمیدانم باو میگوید که آرزوهای باطل
محال بکن پس او پیوسته در آرزوی
باطل است تا پائین آید و اگر چهار پا
در وقت راه رفتن یکدفعه بایستد

در گوشش بخوانند اولم یروا انا خلقنا

لهم مما عملت ایدینا انعاما فهم

لها مالکون وذللناها لهم

فمنها رکوبهم ومنها

یاکلون و بر رویش چوب نزنند

که روی چهارپایه حمد و تسبیح خدا میکند

و پا بر گردنش نگذارند و هر دو پا از

یک طرف نیاویزند و متورک نشینند

و بر سر ہای شیطانی ایستاده می باشند

پس چون بہ پل رسند بگویند بسم اللہ

اللّٰهُمَّ ادحرعنی الشَّیطانَ الرَّجیم

تا شیطان دور شود و چون بسلاطین

ملاقات کند ہفت مرتبہ آہستہ بگوید

خَیرُکَ بَینَ عَینَیکَ وَشَرُّکَ تَحتَ

قد سبک وباللّٰہ استعین علیک
اللّٰھم اکفنیہ بما شئت فانہ
لا قوۃ الا بک و تربت امام حسینؑ
ہمراہ داشتن امان است از ہر خوف
و از جناب صادقؑ ماثور است
کہ کسی کہ داخل شود بر سلطانی کہ
خوف داشتہ باشد از وبس باید کہ

بخواند در مقابل او کهیعص

وعقد کند انگشتان دست راست

خود را بهر حرفی پس بگوید حمعسق

وعقد نماید انگشتان دست چپ خود را

پس بخواند وَعَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ

وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا وبگشاید آنرا

در روی او محفوظ باشد از شر او

و در کفعمی مذکور است که وقتی که داخل
شود انسان بر کسی که خوف داشته
باشد از شر او پس باید که بخواند
کهیعص حمعسق وقتیکه
مقابل او شود و بهر حرفی انگشتی از
انگشتان دست خود بند کند و شروع
کند با بهام دست راست و ختم

نماید بابهام دست چپ پس بخواند
در دل خود سورهٔ فیل را پس چون
برسد بقول او تعالی ترمیهم تکرار نماید
لفظ ترمیهم را ده مرتبه و بگشاید در هر
مرتبه انگشتی از انگشتان خود و این
عجیب است و مجرب است و در
کتاب دفع الهموم والاحزان آورده

که تحقیق تجربه کرده شد که در روی

او بگوید اَطفأتُ غضبک یا فلانُ

بِلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ از علی بن یقطین

منقولست که گفت بودم نزد هارون رشید

وقتیکه طلب نمود امام موسی کاظمؑ

را حال آنکه خشمناک بود و قصد قتل

آن امام عالیمقام داشت پس

وقتی که آنحضرت داخل شد لبهای
مبارک آنحضرت بحرکت آمد که نفهمیدم
از اینپیش آمد هارون ملاطفت
و نیکوئی کرد با نحضرت و اذن رجوع
داد پس سوال نمودم از انحضرت
از انچه حرکت کرده بود لبهای او
انحضرت فرمود که دو دعا بودند

یکی خاص و دیگری عام لیکن خاص

اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ حَفِظْتَ الْغُلَامَيْنِ

بِصَلَاحِ اَبَوَيْهِمَا فَاحْفَظْنِي بِصَلَاحِ

آبَائِي و عام اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ تَكْفِي مِنْ كُلِّ

اَحَدٍ وَلَا يَكْفِي مِنْكَ اَحَدٌ فَاكْفِنِيهِ

بِمَ شِئْتَ وَكَيْفَ شِئْتَ وَاَنّٰى شِئْتَ

و چون از سلطان خوف داشته باشد

مگر ربگوید اَللّٰهُ اَللّٰهُ رَبِّیْ لَا اُشْرِکُ

بِهٖ شَیْئًا و در کتاب طب الائمه

از امام موسی کاظمؑ ماثور است که

کسی که داخل شود بر سلطانی که خوف

ازو داشته باشد بگوید چون نظر کند

بسوی او یَا مَنْ لَا یُضَامُ وَ لَا یُرَامُ

وَبِهٖ تَوَاصَلَتِ الْاَرْحَامُ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ

وَآلِهِ وَاكْفِنِي شَرَّهُ بِحَوْلِكَ پس چون

بخانه برگردد وکفش از پا کند ابتدا بپای

چپ نماید واین دعا بخواند بِسْمِ اللهِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي رَزَقَنِي مَا اُوَقِّي بِهِ

قَدَمَيَّ مِنَ الْاَذٰى اَللّٰهُمَّ ثَبِّتْهُمَا عَلٰى

صِرَاطِكَ وَلَا تُزِلَّهُمَا عَنْ صِرَاطِكَ السَّوِيِّ

وچون جامه را از بدن بیرون کند

تا وہ کند کہ شیطان نبو شد و از کثافت
و کہنگی محفوظ ماند و درمیان عمامہ
چیزی بنہد تا شیطان آنرا بر سر ننہد
پس چون ساعت دوم از روز
کہ از طلوع آفتاب است تا بر طرف
شدن سرخی داخل شود این دعا
کہ منسوب بجناب امام حسنؑ است بخواند

اَللّٰهُمَّ يَا خَالِقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ

وَمَالِكَ الْبَسْطِ وَالْقَبْضِ وَمُدَبِّرَ

الْاِبْرَامِ وَالنَّقْضِ وَمَنْ لَا يُجِيْبُ الْمُضْطَرَّ

اِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوْٓءَ يَا مَالِكُ

يَا جَبَّارُ يَا وَاحِدُ يَا قَهَّارُ يَا عَزِيْزُ يَا غَفَّارُ

يَا مَنْ لَا يُدْرِكُهُ الْاَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ

الْاَبْصَارَ يَا مَنْ لَا يُمْسِكُ خَشْيَةَ

الانفاق ولا يخشى خوف الاملاق

يا كريم يا رزاق يا مبتدئاً بالنعم قبل

الاستحقاق يا من ينزل الروح من امره

على من يشاء من عباده لينذر يوم التلاق

كبرت نعمتك علي وصغر في جنبها

شكري ودام غناك عني وعظم

اليك فقري اسئلك يا عالم سري

وَجَهْرِی مَا لَا یَفْقِدُ رُسُوَاہُ عَلٰی کَشْفِ

ضُرِّیْ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ رَسُوْلِکَ

الْمُخْتَارِ وَحُجَّتِکَ عَلَی الْاَبْرَارِ وَالْفُجَّارِ

وَعَلٰی اَهْلِبَیْتِهِ الطَّاهِرِیْنَ الْاَخْیَارِ

وَاَتَوَسَّلُ اِلَیْکَ بِالْاَنْزَعِ الْبَطِیْنِ عِلْمًا

وَبِالْاِمَامِ الزَّکِیِّ الْحَسَنِ الْمَقْتُوْلِ سَمًّا

فَقَدِ اسْتَشْفَعْتُ اِلَیْکَ وَقَدَّمْتُهُمْ

اَمَامِیْ وَبَیْنَ یَدَیْ حَوَائِجِیْ اَنْ تَزِیْدَنِیْ
مِنْ لَّدُنْکَ عِلْمًا وَّتَھَبَ لِیْ حُکْمًا
وَتَجْبُرَ کَسْرِیْ وَتَشْرَحَ بِالتَّقْوٰی
صَدْرِیْ وَتَرْحَمَنِیْ اِذَا انْقَطَعَ مِنَ
الدُّنْیَا اَثَرِیْ وَتَذْکُرَنِیْ اِذَا نُسِیَ ذِکْرِیْ
بِرَحْمَتِکَ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ وچون
ساعت سیوم کہ از ہر طرف شدن

شعاع است تا بلند شدن روز

داخل شود دعائی که منسوب است

بجناب امام حسین بخوانند و آن این است

اَللّٰهُمَّ رَبَّ الْاَرْبَابِ وَمُسَبِّبَ الْاَسْبَابِ

وَمَالِكَ الرِّقَابِ وَمُسَخِّرَ السَّحَابِ وَمُسَهِّلَ

الصِّعَابِ يَا حَلِيْمُ يَا تَوَّابُ يَا كَرِيْمُ

يَا وَهَّابُ يَا مُفَتِّحَ الْاَبْوَابِ يَا مَنْ حَيْثُمَا

دُعِیَ اَجَابَ یَامَنْ لَیْسَ لَهٗ حَاجِبٌ

وَلَا بَوَّابٌ یَامَنْ لَیْسَ لِخَزَآئِنِهٖ قُفْلٌ

وَلَا بَابٌ یَامَنْ لَا یُرْخٰی عَلَیْهِ سِتْرٌ

وَلَا یُضْرَبُ دُوْنَهٗ حِجَابٌ یَامَنْ

یَرْزُقُ مَنْ یَّشَآءُ بِغَیْرِ حِسَابٍ یَاغَافِرَ

الذَّنْبِ وَقَابِلَ التَّوْبِ شَدِیْدِ

الْعِقَابِ اَللّٰهُمَّ انْقَطَعَ الرَّجَآءُ اِلَّا

مِنْ فَضْلِكَ وَخَابَ الْاٰمِلُ اِلَّا مِنْ كَرَمِكَ

فَاَسْئَلُكَ بِمُحَمَّدٍ صلعم رَسُوْلِكَ

وَبِصَفِيِّكَ عَلِيِّ بْنِ اَبِيْ طَالِبٍ وَبِالْحُسَيْنِ

بْنِ عَلِيٍّ الْاِمَامِ التَّقِيِّ الَّذِيْ شَرٰى

نَفْسَهٗ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِكَ وَجَاهَدَ النَّاكِثِيْنَ

عَنْ صِرَاطِ طَاعَتِكَ فَقَتَلُوْهُ سَاغِبًا

ظَمْاٰنًا وَهَتَكُوْا حُرْمَتَهٗ بَغْيًا وَعُدْوَانًا

وَحَمَلُوا رَأسَهُ فِي الْآفَاقِ وَاَحَلُّوهُ مَحَلَّ

اَهْلِ الْعِنَادِ وَالشِّقَاقِ اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلٰى

مُحَمَّدٍ وَآلِهٖ وَجَدِّدْ عَلَى الْبَاغِي عَلَيْهِ

مُخْزِيَاتِ لَعْنِكَ وَانْتِقَامِكَ وَمُرْدِيَاتِ

سُخْطِكَ وَنَكَالِكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ

بِمُحَمَّدٍ وَآلِهٖ وَاَسْتَشْفِعُ بِهِمْ اِلَيْكَ وَاُقَدِّمُهُمْ

اَمَامِي وَبَيْنَ يَدَيْ حَوَائِجِي اَلَّا تَقْطَعَ رَجَائِي

مِنِ امْتِنَانِكَ وَافْضَالِكَ وَلَا تُخَيِّبَ

تَاْمِيلِيْ فِيْ اِحْسَانِكَ وَنَوَالِكَ وَلَا

تَهْتِكَ السِّتْرَ الْمَسْدُوْلَ عَلَيَّ مِنْ جِهَتِكَ

وَلَا تُغَيِّرْ عَنِّيْ عَوَائِدَ طَوْلِكَ وَنِعَمِكَ

وَوَفِّقْنِيْ لِمَا يُقَرِّبُنِيْ اِلَيْكَ وَاصْرِفْنِيْ

عَمَّا يُبَاعِدُنِيْ عَنْكَ وَاَعْطِنِيْ مِنَ

الْخَيْرِ اَفْضَلَ مَا اَرْجُوْ وَاكْفِنِيْ مِنَ الشَّرِّ

مَا أَخَافُ وَأَحْذَرُ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ

الرَّاحِمِينَ و چون ساعت چهارم از

روز که از ارتفاع نهار است تا زوال

آفتاب داخل شود دعائی که منسوبست

بسید الساجدین امام زین العابدینؑ انخوانند

و آن اینست اَللّٰهُمَّ صَفَا نُورُكَ فِي أَتَمِّ

عَظَمَتِكَ وَعَلَا ضِيَاؤُكَ فِي أَبْهَى

ضَوۡئِكَ اَسۡئَلُكَ بِنُوۡرِكَ الَّذِیۡ
نَوَّرۡتَ بِهِ السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضِیۡنَ
وَقَصَمۡتَ بِهِ الۡجَبَابِرَةَ وَاَحۡیَیۡتَ بِهِ
الۡاَمۡوَاتَ وَاَمَتَّ بِهِ الۡاَحۡیَاءَ وَجَمَعۡتَ
بِهِ الۡمُتَفَرِّقَ وَفَرَّقۡتَ بِهِ الۡمُجۡتَمِعَ وَاَتۡمَمۡتَ
بِهِ الۡكَلِمَاتِ وَاَقَمۡتَ بِهِ السَّمٰوٰتِ اَسۡئَلُكَ
بِحَقِّ وَلِیِّكَ عَلِیِّ بۡنِ الۡحُسَیۡنِ عَلَیۡهِمَا السَّلَامُ

الذَّابِّ عَنْ دِینِكَ وَالْمُجَاهِدِ فِی سَبِیلِكَ

وَاُقَدِّمُهُ بَیْنَ یَدَیْ حَوَائِجِیْ اَنْ تُصَلِّیَ

عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَفْعَلَ بِیْ كَذَا وَكَذَا

و حاجت خود را ذکر سازد و از

چیزهائی که درین وقت بجا باید آورد

خوردن و آشامیدنست چنانچه

مرویست که هرکه عمر دراز خواهد چاشت

را زود بخورد و روایات بسیار
از ائمه اطهار ع در مذمت تنها خوردن
آمده که شیطان شریک شود و طعام
بی برکت گردد و علامت کبر و بخل
باشد و جماعتی بخدمت با برکت
حضرت رسالتمآب شکایت نمودند
که طعام میخوریم و سیر نمی شویم فرمود

تنہا طعام میخورید باہم جمع شوید
وبسم اللہ بگوئید تا برکت زیادہ شود
پس چون طعام حاضر شود دست
بشوید چنانچہ از جناب رسالت مآب
ماثور است کہ فرمود کسی کہ دوست
دارد اینکہ بسیار شود خیر و برکت خانہ
او پس باید کہ دست بشوید نزد حاضر

شدن طعام و بعد آن پس بدرستیکه
هرکه بشوید دست خود را نزد طعام
و بعد از ان زندگی کند انچه زندگی کند
در فراخی و عافیت یابد از بیماری
در جسم خود و از امام بحق ناطق حضرت
جعفر صادق ع مرویست کسی که بشوید
دست خود را قبل از طعام پس خشک

نماید آنرا بدستمال پس بدرستیکه

شان اینست که همیشه میماند برکت در

طعام تا وقتی که تری در دست است

و باید که هر دو دست بشوید اگرچه

بیک دست بخورد و در دست

شستن ابتدا بصاحب مجلس کنند

و بعد از و کسانیکه جانب راست او

باشند بترتیب تا بآخر و اهل مجلس همه
دریک لکن دست بشویند و تا پر نشود
یا همه فارغ نشوند آب لکن نریزند
که خلق شان نیکو شود و جمعیت شان
مستدام گردد و چون خوان طعام
حاضر شود بگوید اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهَا نِعْمَةً
مَشْكُورَةً تَصِلُ بِهَا نِعْمَةَ الْجَنَّةِ و چون

خواهد که طعام بخورد چهار هزار ملک

حاضر شوند پس اگر در شروع طعام

خوردن بسم الله بگوید ملایکه گویند

خدای تعالی برکت بر شما زیاده کند

و شیطان لشکر خود را گوید بیرون

روید که شما را درین نصیبی نیست

و اگر بسم الله نگوید بیائید که شما نیز

نصیبی دارید پس بیایند و شریک
شوند و اگر بعد ازان بسم اللہ بگوید
اثر مشارکت شیطان زایل شود
و اگر وقت لقمہ برداشتن بِسمِ اللّٰہِ
وَالحَمدُ لِلّٰہِ رَبِّ العَالَمِینَ بگوید
ہنوز لقمہ بدہن نرسیدہ باشد
کہ گناہانش آمرزیدہ شود و اگر چند

قسم طعام باشند در ہر یک بسم اللہ بگوید
و از جناب ولایت مآب ماثور است
که فرمود من ضامنم ہر که این کلمات
پیش از طعام بگوید ہیچ طعام اورا
آزار ندہد اَللّٰھُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُکَ بِاِسْمِکَ
خَیْرِ الْاَسْمَاءِ مِلْأَ الْاَرْضِ وَالسَّمَاءِ
الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ الَّذِیْ لَا یَضُرُّ مَعَهٗ دَاءٌ

و باید که صاحب خانه پیش از همه

شروع بخوردن کند و اگر با مخدوم

و صاحب بلیه طعام بخورد بگوید

بِسمِ اللّٰہِ ثِقَۃً بِاللّٰہِ وَ تَوَکُّلًا عَلَیہِ

و چون نان حاضر شود منتظر نانخورش

نباید بود و در وقت خوردن

بر جانب چپ نشیند و چهار زانو

ننشیند که ان نشست متکبران است

و باسه انگشت از پیش خود بخورد

و لقمه کوچک بردارد و بسیار بخاید

و نگاه بر مردم نکند و از بالای طعام

نخورد و اگر طعام گرم باشد بگذارد

تا سرد شود و پف بران نکند

و با دو انگشت نخورد و نان ان ببرد

ادبی

و در اثنای طعام بازی ولغو وبی

نکنند که هرچه کنند در روز قیامت

طعام گواهی دهد وسنت است

که شروع کند بنمک تا هفتاد ودو بلا

که از انجمله جنون وجذام وبرص است

از و دفع شود اگر بر لقمهٔ اول نمک

بپاشد نقطهای سیاه وسفید که بر و

باشند دفع شوند و در حدیث ماثور است

که ما اہل بیت شروع بنمک و تمام

بسر که میکنیم و سنت است که بر سفره

سبزی باشد و ہرگاه شیر تناول نماید

این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ بَارِكْ لَنَا

فِيْهِ وَزِدْنَا مِنْهُ و اگر ماہی بخورد

بگوید اَللّٰهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيْهِ وَابْدِلْ لَنَا

خیانتہ و اگر میوہ تناول کند

بگوید اَللّٰھُمَّ کَمَا اَطْعَمْتَنِیْ اَوَّلَهَا فَاَطْعِمْنِیْ

اٰخِرَهَا وَبَارِکْ لِیْ فِیْهَا

و از اہل بیت طاہرین ماثور است

کہ ما و شیعہ ما از حلاوت مخلوق

شدہ ایم و مرویست کہ ما اہل بیت

گوشت بسیار تناول میکنیم و بسا

دوست داریم و دوست داریم

کسی را که گوشت را دوست دارد

و سید طعامها گوشت است و دیگر روز

دو مرتبه گوشت نباید خورد و ماثور است

که چون نان و گوشت حاضر شود

ابتدا بنان کنید و رخنهٔ گرسنگی را

نان به بندید پس گوشت بخورید

وتا چهل روز ترک آن نباید کرد چنانچه

مرویست کسی که ترک نماید خوردن

گوشت را چهل روز در گوش او اذان

باید گفت و بیخ بواسیر را قطع کند

و باقلا ساق و دماغ را قوت دهد

و خون صالح پیدا نماید و کد و دماغ

را قوت دهد و عقل را زیاده

وشلغم ادامت آن رگ خوره را

میکد از دو چقندر برکنارهٔ فردوس

رویده برگ آن رگ جذام را

قطع نماید و سرسام را نافع است

و بیخ آن تهیج سودا کند بادنجان

امان است از برص کذر قولنج

نا بواسیر را منع نماید و در مباشرت

معین باشد پیاز بلغم را دفع نماید دہن
را خوشبو کند خون را صاف نماید
عقل بیفزاید و اعصاب را محکم کند
قوت مجامعت بیفزاید گوشت
دندان محکم کند تخم مرغ بمداومت
آن باعث کثرت اولاد بود
و منقولست که روغن گاو شفا است

از جناب علی بن ابیطالب ماثور است

که شیر گاو دواست و در حدیث

دیگر برای فساد معده نافع است

و شیر گوشت را میرویاند و استخوان

را محکم کند و شیر گاو سرخ بهتر است

از شیر گاو سیاه و در نشستن

بر طعام باعث زیادتی عمر و بقاء نعمت

میشود و استخوان را بدندان پاک
نکند که دران جن را بهره است
و استخوان را از گوشت بسیار
پاک نکند که نصیب جنات است
مرویست که هر کس چنین کند
بهتر از ان چیزی از خانه اش کم
شود و از حضرت امام رضاء

مرویست که فرمود بالای طعام
آب بسیار خوردن ضرر ندارد اما
در غیر آن حال آب بسیار مخور
و فرمود که اگر کسی بقدر دو کف طعام
بخورد و بعد ازان آب نخورد عجب
دارم که چرا معده اش شق نمیشود
منقولست که ثلث شکم را برای

طعام قرار دهید و ثلث دیگر را برای
آب و ثلث دیگر را برای نفس زدن
و از حضرت امام جعفر صادق ع
ماثور است که آب را بسه نفس خوردن
بهتر است از خوردن بیک نفس
و در حدیث صحیح از آنحضرت ع
مرویست که گاه باشد که شخصی یک

شربت آب خورد و او را بهمان آب

خوردن به بهشت برند بانیکه آب

بخورد و هنوز خواهش داشته باشد

که از لب بردارد و حمد خدا بگوید

پس باز بخورد و هنوز سیر نشده از

لب باز گیرد و حمد خدا بگوید پس باز

بخورد پس خدا باین سبب بهشت را

بر و واجب کرداند دیگر مرویست
کسی که پیش از آب خوردن بسم اللہ
بگوید و می بخورد و الحمد للہ بگوید
مادام که آن آب در شکم او باشد
تسبیح خدا بگوید و ثوابش از و باشد
و مرویست بندہ که آب خورد
و حضرت امام حسین ع و اہل بیت

آنحضرت را یاد کند و لعنت کند
کشند کان آن حضرت را حق تعالی
صد ہزار حسنه برای او بنویسد
و صد ہزار گناه ازو محو نماید و صد ہزار
درجه از برای او بلند گرداند و چنان
باشد که صد ہزار بنده آزاد کرده
باشد و در روز قیامت خوشحال

ومطمئن خاطر محشور شود و بهتر اینست
که بگوید صَلَوَاتُ اللهِ عَلَی الحُسَینِ
وَاَهلبیتِهِ وَاَصحَابِهِ وَلَعنَةُ اللهِ علی
قَتَلَةِ الحُسَینِ وَاَعدَائِهِ و حضرت
رسول خدا نهی فرمود از دمیدن
در آب و مرویست که دمیدن
در آب وقتی مکروه میشود که دیگری

حاضر باشد که خواهد از ان آب خورد
که مبادا او را خوش نیاید و آب
بدست راست بخورد و بمکد کم کم
بخورد و از طرف دستهٔ کوزه
و جانب شکسته و سوراخ آن
نباید خورد که جایهای شیطان است
و از امام همام جعفر بن محمد الصادق ع

مرویست که چون از طعام فارغ
شوید بگوئید اَلْحَمْدُ لِلّٰہِ الَّذِیْ یُطْعِمُ
وَلَا یُطْعَمُ و بروایت دیگر چون
خوان را بردارید اَلْحَمْدُ لِلّٰہِ
بگوئید پس انگشتان خود و ظرفی را
که دران میخورد بلیسد که کسی قاب را
بلیسد چنانست که مانند آنرا تصدق

کند و ہر کہ انگشتان را لیسد حق تعالی
فرماید بَارَكَ اللهُ فِیْكَ و خورد ن
ریزہای نان و طعام کہ در حضر ان
خوان ریزد امان است از برص
و جذام و جنون و حمق و صفرا
و مہر حور العین و دوای ہر علت است
و نفی فقر کند از و و از ولد او و

ولد ولدش تا ہفت پشت و در سفر
نصیب طیور و حیوانات است
پس باید کہ خلال کند و احادیث
بسیار در فضیلت خلال کردن
وارد ہست چنانکہ منقول است
کہ خلال کنید کہ ملایکہ ہیچ چیز را دشمن
نمیدارند مانند اینکہ بہ بینید کہ در دندانہای

بنده طعامی هست و مرویست
که خلال بن دندان را باصلاح
می آورد و فروزی را زیاده میکند
و به برگ خرما و چوب گل و درخت
مورد و انار خلال کردن مکروه است
و هر که به نی خلال کند تا شش روز
حاجتش برآورده نمیشود و خلال

کردن بچوب گز مورث فقرا ست
ومنقولست که انچه بزبان از میان
دندان بر می آری بخور وانچه را
بخلال بدر می آوری بینداز و در
حدیث دیگر وارد است که انچه
بخلال بیرون می آید فرو برد
که جراحتهای اندرونی بهم میرساند

وبعد از خلال تا سه مرتبه مضمضه بکند
آب ننوشد و مسواک کردن بعد از
خوردن طعام بن دندان ضعیف را
میکرداند و مرویست که اندرون
و بیرون دهان را بعد از طعام
بعد واشنان بشویند و در دست
شستن بعد از طعام ابتدا بدست

جیب صاحب خانہ میکند و خود

آخر ہمہ می شوید زیرا کہ اولی است

بانکہ صبر کند بر آلودگی دست و آب

دہان بطرف قبلہ میندازد و چون

از دست شستن فارغ شود دستہا را

بر رو بمالد کہ کلف را از رو بر طرف

میکند و روزی را زیادہ میکند

شخصی بخدمت حضرت امام
جعفر صادقؑ شکایت کرد از
آزار چشم فرمود که چون بعد از طعام
دست بشوئی دستها را برابروها
بمال و سه نوبت بگو اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ
الْمُحْسِنِ الْمُجْمِلِ الْمُنْعِمِ الْمُفْضِلِ راوی
گوید چنین کردم هرگز آزار چشم

نکشیدم و ہر کس کہ بعد از طعام بگوید
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ اَطْعَمَنِیْ فِیْهِ
وَرَزَقَنِیْهِ مِنْ غَیْرِ حَوْلٍ
مِنِّیْ وَلَا قُوَّةٍ کفارہ شصت سالہ
گناہ باشد پس دست را بدستمال
خشک کند و اگر از وق زند دریجاب
آسمان بلند نکند و از وق نعمت

خداست بعد از ان حمد بگوید و از
حضرت امام علی بن موسی رضا ع
منقولست که فرمود وقتی که بخوری
پس بر پشت بخواب و بنه پای
راست خود را بر پای چپ
چنانچه از جناب رسالت مآب ص
ماثور است که خواب قیلوله و

قبل زوال نعمت اوست شخصی بخدمت

آنحضرت آمده عرض نمود که من

حافظه قوی داشتم و اکنون فراموشی

برمن غالب شده است فرمود

آیا خواب قیلوله میکردی و حالا

ترک کرده گفت بلی فرمود باز

خواب قیلوله بکن چنان کرد حافظه اش

برگشت و در حدیث دیگر قیلوله
کنید که شیطان قیلوله نمی کند و از حضرت
امام زین العابدین ع ماثور است که
هرکه در وقت خواب این دعا
بخواند فقر و پریشانی از و دور شود
و هیچ گزنده باو ضرر نرساند
اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الْاَوَّلُ فَلَا شَیْءَ قَبْلَكَ وَ

أَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَا شَيْءَ فَوْقَكَ وَأَنْتَ

الْبَاطِنُ فَلَا شَيْءَ دُونَكَ وَأَنْتَ

الْاٰخِرُ فَلَا شَيْءَ بَعْدَكَ اللّٰهُمَّ

رَبَّ السَّمٰوٰتِ السَّبْعِ وَرَبَّ

الْاَرَضِيْنَ السَّبْعِ وَرَبَّ

التَّوْرٰىةِ وَالْاِنْجِيْلِ وَالزَّبُوْرِ وَ

الْفُرْقَانِ الْحَكِيْمِ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ

شَرِّ كُلِّ دَآبَّةٍ اَنْتَ اٰخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا اِنَّكَ عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ پس بخواند و خوابی که دیده بود در آن وقت بیند راست میشود

باب دوم

در اعمال و افعالی که از زوال تا غروب آفتاب بجا باید آورد و از جناب رسالت مآب حدیثی ماثور است

که حاصل مضمون آن چنین مینماید که چون
وقت زوال میشود درهای آسمان
و درهای بهشت کشوده میشود و
دعا دران ساعت مقبول میشود
پس خوشا حال کسی که درینوقت
عمل صالح او بالا برند از حضرت
امام محمد باقرؑ ماثور است که محمد بن مسلم

فرمود که محافظت نما بر این دعا چنانچه

محافظت مینمائی بر چشمهای خود و

آن اینست سُبْحَانَ اللهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا

اللهُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ لَمْ یَتَّخِذْ وَلَدًا

وَلَمْ یَکُنْ لَّهٗ شَرِیْكٌ فِی الْمُلْكِ

وَلَمْ یَکُنْ لَّهٗ وَلِیٌّ مِّنَ الذُّلِّ وَکَبِّرْهُ

تَکْبِیْرًا و چون ساعت پنجم که

از زوال تا گذشتن وقت چہار رکعت
است داخل شود این دعا که منسوب
است بجناب امام محمد باقرؑ بخواند
اَللّٰهُمَّ رَبَّ الضِّيَاءِ وَالْعَظَمَةِ وَالنُّوْرِ
وَالْكِبْرِيَاءِ وَالسُّلْطَانِ تَجَبَّرْتَ
بِعَظَمَةِ بَهَائِكَ وَمَنَنْتَ عَلٰى عِبَادِكَ
بِرَأْفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَدَلَلْتَهُمْ عَلٰى

بِموجِبِ رِضاكَ وَجَعَلتَهُم دَليلاً

يَدُلُّهُم عَلى مَحَبَّتِكَ وَيُعَلِّمُهُم مَحابَّكَ

وَيَدُلُّهُم عَلى مَشِيَّتِكَ اَللّٰهُمَّ فَبِحَقِّ مُحَمَّدِ

بنِ عَلِيٍّ اَتَوَجَّهُ اِلَيكَ وَاُقَدِّمُهُ بَينَ يَدَي

حَوائِجي اَن تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ

مُحَمَّدٍ وَاَن تَفعَلَ بي كَذا وَكَذا

وحاجات خود را ذکر نماید پس چہار

رکعت نافلهٔ ظهر بشرایط و اداب

آن بجا آورد و دعای ساعت

ششم که منسوب است با مام همام

حضرت جعفر صادق ع بخواند

و آن اینست یا مَن لَطُفَ عَن

اِدراكِ الاَوهامِ یا مَن کَبُرَ عَن وُجودِ

النَظیرِ یا مَن تَعالیٰ عَنِ الصِّفاتِ کُلِّها

يَا مَنْ جَلَّ عَنْ مَعَانِی اللُّطْفِ وَلَطُفَ

عَنْ مَعَانِی الْجَلَالِ اَسْئَلُکَ بِنُوْرِ

وَجْهِکَ وَضِیَاءِ کِبْرِیَائِکَ وَاَسْئَلُکَ

بِحَقِّ عَظَمَتِکَ الْعَافِیَةَ مِنْ

نَارِکَ وَاَسْئَلُکَ بِحَقِّ جَعْفَرِ

بْنِ مُحَمَّدٍ عَلَیْکَ وَاُقَدِّمُهٗ

بَیْنَ یَدَیْ حَوَائِجِیْ اَنْ تُصَلِّیَ

عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَ

اَنْ تَفْعَلَ بِیْ کَذَا وَ کَذَا

وحاجت خود مذکور سازد پس

چہار رکعت باقی نافلۂ ظہر را بجا آرد

بعد از آن دعای ساعت ہفتم کہ

منسوب بامام موسیٰ کاظم علیہ السلام است

بخواند و آن اینست یَا مَنْ تَکَبَّرَ عَنِ

الْاَوْهَامِ صُوْرَتُهٗ يَا مَنْ تَعَالٰى عَنِ

الصِّفَاتِ نُوْرُهٗ يَا مَنْ قَرُبَ عِنْدَ

دُعَاءِ خَلْقِهٖ يَا مَنْ دَعَاهُ الْمُضْطَرُّوْنَ

وَلَجَأَ اِلَيْهِ الْخَائِفُوْنَ وَسَاَلَهُ الْمُؤْمِنُوْنَ

وَعَبَدَهُ الشَّاكِرُوْنَ وَحَمِدَهُ

الْمُخْلِصُوْنَ اَسْئَلُكَ بِحَقِّ نُوْرِكَ

الْمُضِيْءِ وَبِحَقِّ مُوْسٰى بْنِ

جَعْفَرٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
وَاَتَقَرَّبُ بِهِ اِلَيْكَ وَاُقَدِّمُهُ
بَيْنَ يَدَيْ حَوَائِجِي اَنْ تُصَلِّيَ
عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَ
اَنْ تَفْعَلَ بِيْ كَذَا اَوْ كَذَا

پس نماز ظهر را بشرایط و آداب
آن بجا آرد و چون از نماز ظهر فارغ

شود دعای اهل بیت معمور بخوانند
که فضیلتش زیاده از حداست چنانچه
مرویست که حضرت جبرئیل بجناب
رسالت مآب فرمود که اگر جمع شوند
ملائکه آسمان ها و زمین ها بر ینکه وصف
نمایند جزوی از هزار جزو او را
قادر نباشند برین و عاجز آیند و

بپوشاند وحفظ نماید حق تعالی خوانندهٔ

آنرا بهزار پرده ها در دنیا و آخرت

وبجشد گناهان اورا اگرچه باشند

مثل کف دریا حتی که کبیره و بکشاید

برای او هفتاد در از رحمت الحمد ربحث

و دعا نیست یا من اظهر الجمیل

وستر القبیح یا من لم یؤاخذ بالجریرۃ

وَلَمْ يَهْتِكِ السِّتْرَ يَا عَظِيْمَ الْعَفْوِ يَا حَسَنَ

التَّجَاوُزِ يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ يَا بَاسِطَ

الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ ارْحَمْنِيْ يَا صَاحِبَ كُلِّ

نَجْوٰى يَا مُنْتَهٰى كُلِّ شَكْوٰى يَا قَاضِيَ

كُلِّ حَاجَةٍ يَا مُفَرِّجَ كُلِّ كُرْبَةٍ يَا مُقِيْلَ

الْعَثَرَاتِ يَا كَرِيْمَ الصَّفْحِ يَا عَظِيْمَ الْمَنِّ يَا

مُبْتَدِئًا بِالنِّعَمِ قَبْلَ اسْتِحْقَاقِهَا يَا رَبَّاهُ

يَا سَيِّدَاهُ يَا غَايَةَ رَغْبَتَاهُ اَسْئَلُكَ

بِكَ وَ بِمُحَمَّدٍ وَ عَلِيٍّ وَ فَاطِمَةَ وَ الْحَسَنِ وَ

الْحُسَيْنِ وَ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ وَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ

وَ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ وَ مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ

وَ عَلِيِّ بْنِ مُوسَى وَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ

وَ عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ وَ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ وَ الْقَائِمِ

الْمَهْدِيِّ الْاَئِمَّةِ الْهَادِيَةِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ

اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّ اَسْئَلُکَ

یَا اَللّٰہُ یَا اَللّٰہُ اَلَّا تُشَوِّہَ خَلْقِیْ بِالنَّارِ

وَاَنْ تَفْعَلَ بِیْ مَا اَنْتَ اَھْلُہٗ و دہم تسمہ

این دعا بخواند بِاللّٰہِ اعْتَصَمْتُ وَبِاللّٰہِ

اَثِقُ وَعَلَی اللّٰہِ اَتَوَکَّلُ پس دعای ساعت

ہشتم کہ بعد از ظہرست تا نماز عصر منسوبست

بجناب علی بن موسی الرضاؑ بخواند

وَآنْ اُنسیتَ یَا خَیْرَ مَدْعُوٍّ یَا خَیْرَ

مَنْ اَعْطٰی یَا خَیْرَ مَنْ سُئِلَ یَا مَنْ

اَضَاءَ بِاسْمِهٖ ضَوْءُ النَّهَارِ وَاَظْلَمَ

بِهٖ ظُلْمَةُ اللَّیْلِ وَسَالَ بِاسْمِهٖ وَابِلُ

السَّیْلِ وَرَزَقَ اَوْلِیَائَهٗ کُلَّ خَیْرٍ یَا مَنْ

عَلَی السَّمٰوٰتِ نُوْرُهٗ وَالْاَرْضِ

ضَوْءُهٗ وَالشَّرْقِ وَالْغَرْبِ رَحْمَتُهٗ

يَا وَاسِعَ الْجُوْدِ اَسْئَلُكَ بِحَقِّ عَلِيِّ بْنِ

مُوْسَى الرِّضَاءِ وَاُقَدِّمُهٗ بَيْنَ يَدَیَّ

حَوَائِجِیْ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ

مُحَمَّدٍ وَّاَنْ تَفْعَلَ بِیْ كَذَا وَكَذَا

و مکروه است بعد از ظهر مجامعت

نمودن که اگر فرزندی بوجود آید

احول باشد و شیطان با حولیت

انسان شادمان میشود پس نافله
عصر بجا آرد مرویست هرکس سوره
اذا زلزلت در نوافل میخوانده باشد
هرگز بزلزله مبتلا نشود و بصاعقه و
هیچ آفتی از آفات نمیرد تا آنکه باجل
مقدر از دنیا رود و چون مرگش
در رسد فرشته کریم از جانب

خداوند رحیم آید و بر بالین نشیند
و گوید ای ملک الموت با ولی خدا
ملایمت و مدارا نما که مرا بسیار یاد
میکرد و سورهٔ اذا زلزلت
بسیار میخواند و آن سورهٔ نیز همین مکالمه
نماید پس ملک الموت گوید من از
جانب خدا مامورم که اطاعت او

نمایم و تا اذن ندهد قبض روحش

نکنم پس حجاب از پیش نظرش

بردارند تا منازل خویش در بهشت

بیند پس اذن دهد و قبض روحش

کند با نهایت ملایمت پس هفتاد

هزار فرشته مشایعتش کنند تا داخل

بهشت شود و هر کس سورهٔ کوثر

در فرایض و نوافل بسیار بخواند

خدای تعالی از کوثر آبش دهد و

مقامش در سایهٔ طوبی در پیش پیغمبرص

باشد پس نماز عصر را آداب و

شرایط آن بعمل آرد پس دست

بدعا بردارد چنانچه از جناب

امام محمد باقرع مرویست دراز

نکند بنده دست خود را بسوی
خدای بزرگ و برتر مگر اینکه شرم
نماید خدای تعالی اینکه برگرداند
آنرا خالی تا اینکه گرداند و عطا
نماید دران از فضل خود و رحمت
خود آنچه خواهد پس وقتیکه دعا
نماید احدی از شما پس برنگرداند

دستهای خود را تا اینکه مسح نماید
آنهارا بر سر خود و روی خود
و در روایت دیگر بکرداند آنهارا
بر روی خود و سینهٔ خود و سنت
است بعد از نماز عصر استغفار
نمودن هفتاد مرتبه و خواندن
سورهٔ قدر ده مرتبه چنانچه از

جناب صادق ع ماثور است
که فرمود کسی که استغفار نماید بعد از
نماز عصر هفتاد مرتبه ببخشد خدای تعالی
ازو هفتصد سیئه و در حدیث
دیگر هرکه بخواند سورهٔ قدر ده مرتبه
بعد از نماز عصر نوشته شود برای او
مثل اعمال خلایق دران روز

پس سجدہ شکر بجا آرد پس دعای

ساعت نہم کہ از نماز عصر است

تا انقضای دو ساعت و بیست

بجناب امام محمد تقی ع بخواند و آن

اینست یَا مَنْ دَعَاهُ الْمُضْطَرُّوْنَ

فَاَجَابَهُمْ وَالْتَجَأَ اِلَيْهِ الْخَآئِفُوْنَ

فَاٰمَنَهُمْ وَعَبَدَهُ الطَّآئِعُوْنَ

فَشَكَرَهُمْ وَشَكَرَهُ الْمُؤْمِنُوْنَ فَحَبَاهُمْ

وَاَطَاعُوْهُ فَعَصَمَهُمْ وَسَأَلُوْهُ فَاَعْطَاهُمْ

وَنَسُوْا نِعْمَتَهُ فَلَمْ يُخْلِ شُكْرَهُ مِنْ قُلُوْبِهِمْ

وَامْتَنَّ عَلَيْهِمْ فَلَمْ يَجْعَلْ اِسْمَهُ مَنْسِيًّا

عِنْدَهُمْ اَسْئَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدِ بْنِ

عَلِيٍّ ؑ حُجَّتِكَ الْبَالِغَةِ وَنِعْمَتِكَ السَّابِغَةِ

وَمَحَجَّتِكَ الْوَاضِحَةِ وَاُقَدِّمُهُ بَيْنَ يَدَيَّ

حَوَائِجِی اَنْ تُصَلِّی عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ

وَاَنْ تَفْعَلَ بِیْ کَذَا وَکَذَا وسُنَّت

است در روز جمعه بعد از عصر مواقعت

با حلاله خود که اگر فرزندی ازان

بوجود آید خواهد بود عالم معروف

مشهور و چون ساعت دهم

که بعد از انقضای دو ساعت

از عصر شروع میشود و میکشد تا قبل
زرد شدن آفتاب و منسوبست بجناب
امام علی النقی ع داخل شود این عا بخوانند
یَا مَنْ عَلَا فَعَظُمَ یَا مَنْ تَسَلَّطَ فَتَجَبَّرَ
وَتَجَبَّرَ فَتَسَلَّطَ یَا مَنْ عَزَّ فَاسْتَکْبَرَ فِیْ
عِزِّہٖ یَا مَنْ مَدَّ الظِّلَّ عَلٰی خَلْقِہٖ یَا مَنِ
امْتَنَّ بِالْمَعْرُوْفِ عَلٰی عِبَادِہٖ یَا عَزِیْزًا

ذَا انْتِقَامٍ یَا مُنْتَقِمًا بِعِزَّتِهٖ مِنْ اَھْلِ

الشِّرْکِ اَسْئَلُکَ بِحَقِّ عَلِیِّ بْنِ مُحَمَّدٍ ؑ

وَاُقَدِّمُہٗ بَیْنَ یَدَیْ حَوَائِجِیْ اَنْ تُصَلِّیَ

عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاَنْ تَفْعَلَ بِیْ کَذَا

وَکَذَا از حضرت امام محمد باقرؑ

ماثور است کسی کہ بخواند ہر روز

بِسْمِ اللّٰہِ حَسْبِیَ اللّٰہُ تَوَکَّلْتُ عَلَی اللّٰہِ

اَللّٰھُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ خَیْرَ اُمُوْرِیْ
کُلِّھَا وَاَعُوْذُبِکَ مِنْ خِزْیِ الدُّنْیَا وَ
عَذَابِ الْاٰخِرَۃِ کفایت نماید
خدای تعالی مہمات دنیا و آخرت
اورا و چون ساعت یازدہم
کہ قبل زرد شدن آفتاب است
تا زرد شدن آفتاب و منسوبست

بحضرت امام حسن عسکریؑ در رسید

این دعا بخوانند یَا اَوَّلاً بِلاَ اَوَّلِیَّۃٍ

یَا اٰخِرًا بِلاَ اٰخِرِیَّۃٍ یَا قَیُّوْمًا بِلاَ مُنْتَھیٰ لِقِدَمِہٖ

یَا عَزِیْزًا بِلاَ انْقِطَاعٍ لِعِزَّتِہٖ یَا مُتَسَلِّطًا

بِلاَ ضُعْفٍ مِنْ سُلْطَانِہٖ یَا کَرِیْمًا

بِدَوَامِ نِعْمَتِہٖ یَا جَبَّارًا وَ مُعِزًّا لِاَوْلِیَائِہٖ

یَا خَبِیْرًا بِعِلْمِہٖ یَا عَلِیْمًا بِقُدْرَتِہٖ

یَا قَدِیْرًا بِذَاتِهٖ اَسْئَلُکَ بِحَقِّ الْحَسَنِ

بْنِ عَلِیٍّ وَاُقَدِّمُهٗ بَیْنَ یَدَیْ حَوَائِجِیْ

اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَ

اَنْ تَفْعَلَ بِیْ کَذَا وَکَذَا

وچون ساعت دوازدهم که از

زرد شدن آفتاب است تا غروب

آن ومنسوب است بجناب مهدی

صاحب الزمان علیہ صلوات اللہ

الملک المنان داخل شود این دعا

بخواند یَا مَنْ تَوَحَّدَ بِنَفْسِهٖ عَنْ خَلْقِهٖ

یَا مَنْ غَنِیَ عَنْ خَلْقِهٖ لِصُنْعِهٖ یَا مَنْ

عَرَّفَ نَفْسَهٗ خَلْقَهٗ بِلُطْفِهٖ یَا مَنْ

سَلَكَ بِاَهْلِ طَاعَتِهٖ مَرْضَاتِهٖ یَا مَنْ

اَعَانَ اَهْلَ مَحَبَّتِهٖ عَلٰی شُكْرِهِمْ یَا مَنْ

یَا قَدِیْرًا بِذَاتِهٖ اَسْئَلُکَ بِحَقِّ الْحَسَنِ

بْنِ عَلِیٍّ وَاُقَدِّمُهٗ بَیْنَ یَدَیْ حَوَآئِجِیْ

اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّ

اَنْ تَفْعَلَ بِیْ کَذَا وَکَذَا

وچون ساعت دوازدهم که از

زرد شدن آفتاب است تا غروب

آن ومنسوب است بجناب مهدی

صاحب الزمان علیہ صلوات اللہ
الملک المنان داخل شود این دعا
بخواند یا من توحّد بنفسہٖ عن خلقہٖ
یا من غنی عن خلقہٖ لصنعہٖ یا من
عرّف نفسہ خلقہ بلطفہٖ یا من
سلک باھل طاعتہٖ مرضاتہٖ یا من
اعان اھل محبّتہٖ علی شکرھم یا من

مَنَّ عَلَیْهِمْ بِدِیْنِهٖ وَلَطَفَ لَهُمْ بِنَائِلِهٖ
اَسْئَلُكَ بِحَقِّ الْخَلَفِ الصَّالِحِ عَلَیْهِ
السَّلَامُ عَلَیْكَ وَاَتَضَرَّعُ اِلَیْكَ بِهٖ
وَاُقَدِّمُهٗ بَیْنَ یَدَیْ حَوَائِجِیْ اَنْ تُصَلِّیَ
عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاَنْ تَفْعَلَ بِیْ
كَذَا وَكَذَا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّ
اَهْلِ بَیْتِ مُحَمَّدٍ اُولِی الْاَمْرِ الَّذِیْنَ اَمَرْتَ

بِطَاعَتِهِمْ وَاُولِی الْاَرْحَامِ الَّذِیْنَ اَمَرْتَ

بِصِلَتِهِمْ وَذَوِی الْقُرْبٰی الَّذِیْنَ اَمَرْتَ

بِمَوَدَّتِهِمْ وَالْمَوَالِی الَّذِیْنَ اَمَرْتَ

بِعِرْفَانِ حَقِّهِمْ وَاَهْلِ الْبَیْتِ الَّذِیْنَ

اَذْهَبْتَ عَنْهُمُ الرِّجْسَ وَطَهَّرْتَهُمْ

تَطْهِیْرًا اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ

مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَفْعَلَ بِیْ كَذَا وَكَذَا

مرویست که حضرت رسالت مرتبت
چون آفتاب را بر سر کوه دیدی
که زرد شده اشک از چشم مبارکش
روان شدی و فرمودی

أَمْسَى ظُلْمِي مُسْتَجِيرًا بِعَفْوِكَ وَأَمْسَتْ
ذُنُوبِي مُسْتَجِيرَةً بِمَغْفِرَتِكَ وَأَمْسَى
خَوْفِي مُسْتَجِيرًا بِأَمَانِكَ وَأَمْسَى ذُلِّي

مُسْتَجِيْراً بِعِزِّكَ وَاَمْسٰى فَقْرِىْ مُسْتَجِيْراً

بِغِنَاكَ وَاَمْسٰى وَجْهِىَ الْفَانِىْ الْبَالِىْ

مُسْتَجِيْراً بِوَجْهِكَ الدَّآئِمِ الْبَاقِىْ اَللّٰهُمَّ

اَلْبِسْنِىْ عَافِيَتَكَ وَغَشِّنِىْ بِرَحْمَتِكَ

وَجَلِّلْنِىْ كَرَامَتَكَ وَقِنِىْ شَرَّ خَلْقِكَ

مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ يَااَللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ يَا رَحِيْمُ

و مرویست از سلیمان جعفری

که گفت شنیدم ابا الحسنؑ را که میگفت

چون شام کنی پس نظر کنی بآفتاب

در وقت غروب و فرو رفتن

آن پس بگو بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ

الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا وَلَمْ

يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ

مِنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيرًا وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ

الَّذِیْ یَصِفُ وَلَا یُوْصَفُ وَالْحَمْدُ لِلّٰہِ

الَّذِیْ یَعْلَمُ وَلَا یُعْلَمُ یَعْلَمُ خَآئِنَۃَ الْاَعْیُنِ

وَمَا تُخْفِی الصُّدُوْرُ وَاَعُوْذُ بِوَجْہِ اللّٰہِ

الْکَرِیْمِ وَبِسْمِ اللّٰہِ الْعَظِیْمِ مِنْ شَرِّ مَا ذَرَاَ

وَمَا بَرَاَ وَمِنْ شَرِّ مَا تَحْتَ الثَّرٰی وَمِنْ

شَرِّ مَا ظَہَرَ وَمَا بَطَنَ وَمِنْ شَرِّ مَا وَصَفْتُ

وَمَا لَمْ اَصِفْ وَالْحَمْدُ لِلّٰہِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ

واین کلمات ایمن میکرداند از
هر درنده و از شر شیطان رانده
شده و از شر ذرّیهٔ او و از شر
هرچه بد بندان بگیرد و از شر هرچه
بگزد و نمی ترسد صاحب این
کلمات چون تکلم کند بانها از
دزد و نه از چیزی که هلاک کننده

باشد الحدیث وسنت است قریب

بغروب خواندن این دعا یا من

خَتَمَ النُّبُوَّۃَ بِمُحَمَّدٍ صلعم اِخْتِمْ لِی یَوْمِیْ

هٰذَا بِخَیْرٍ وَشَهْرِیْ بِخَیْرٍ وَسَنَتِیْ بِخَیْرٍ

وَعُمُرِیْ بِخَیْرٍ

باب سیوم

در افعال واعمالی که از غروب

آفتاب تا نصف شب بعمل باید

آورد ابن بابویه بسند معتبر از
جناب ولایت مآب ع روایت
نموده که هرکه نزدیک بشام
یا بعد از شام سه مرتبه این آیه
بخواند دران شب چیزی ازو
فوت نشود و جمیع بدیها ازو
دور گردد و همچنین اگر صبح

سه مرتبه بخواند در آن روز چیزی

از و فوت نشود و جمیع شرور از و

دور کردد و آن آیه این است

فَسُبْحَانَ اللّٰهِ حِیْنَ تُمْسُوْنَ وَحِیْنَ

تُصْبِحُوْنَ وَلَهُ الْحَمْدُ فِی السَّمٰوَاتِ

وَالْاَرْضِ وَعَشِیًّا وَحِیْنَ تُظْهِرُوْنَ

یُخْرِجُ الْحَیَّ مِنَ الْمَیِّتِ وَیُخْرِجُ الْمَیِّتَ

مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا

وَكَذٰلِكَ يُخْرَجُوْنَ سُبْحَانَ رَبِّكَ

رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُوْنَ وَسَلَامٌ عَلَى

الْمُرْسَلِيْنَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ

از حضرت امام جعفر صادق ع

ماثور است که چراغ روشن

نمودن پیش از غروب آفتاب

پریشانی را برطرف میکند و روزی

زیاده میکند پس چون چراغ را

باندرون خانه بیاورند این دعا

بخوانند اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ لَنَا نُوْرًا نَمْشِیْ

بِهٖ فِی النَّاسِ وَلَا تُحَرِّمْنَا نُوْرَکَ

یَوْمَ نَلْقَاکَ وَاجْعَلْنَا نُوْرًا

اِنَّکَ نُوْرٌ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ

وچون وقت فضیلت مغرب
که از برطرف شدن سرخی جانب
مشرق است تا برطرف شدن
سرخی جانب مغرب داخل شود
سنت است که دست خود را
بر سر نهد پس بکشد از ابروی خود
و بگیرد ریش خود را بدست خود

وبکو یدا حطت علی نفسی واھلی و

مالی وولدی من غائب وشاھد

باللہ الذی لا الٰہ الا ھو عالم الغیب

والشھادۃ الرحمن الرحیم الحی القیوم

لا تاخذہ سنۃ ولا نوم لہ ما فی

السمٰوات وما فی الارض من ذا الذی یشفع

عندہ الا باذنہ یعلم ما بین ایدیھم

وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ

اِلَّا بِمَا شَآءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمٰوٰتِ وَ

الْاَرْضَ وَلَا يَؤُدُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيْمُ

از جناب رسالت مآب ماثور است

خواندن این دعا بوقت شام

و وقت خواب و وقت صبح

واین از ادعیه قدسیه است

در روایت است هر که این دعا را
بخواند او را در میان خلق جاهی
پدید آید و دلهای ایشان بر وی
مهربان کرده و دین او محفوظ
بماند بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ اٰمَنْتُ
بِرَبِّیْ وَهُوَ اللّٰهُ الَّذِیْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ
اِلٰهُ كُلِّ شَیْءٍ وَّمُنْتَهٰی كُلِّ عِلْمٍ وَّرَبُّ

كُلِّ رَبٍّ وَاُشْهِدُ اللّٰهَ عَلٰى نَفْسِيْ بِالْعُبُوْدِيَّةِ

وَالذُّلِّ وَالصَّغَارِ وَاَعْتَرِفُ بِحُسْنِ

صَنَائِعِ اللّٰهِ اِلَيَّ وَاَبُوْءُ عَلٰى نَفْسِيْ بِقِلَّةِ

الشُّكْرِ وَاَسْاَلُ اللّٰهَ فِيْ يَوْمِيْ هٰذَا وَفِيْ

لَيْلَتِيْ هٰذِهٖ بِحَقِّ مَا يَرَاهُ لَهٗ مِنِّيْ رِضًا

وَاِيْمَانًا وَاِخْلَاصًا وَرِزْقًا وَاسِعًا وَيَقِيْنًا

خَالِصًا بِلَا شَكٍّ وَلَا ارْتِيَابٍ

حَسْبِیَ الٰہِیْ مِنْ کُلِّ مَنْ ھُوَ دُوْنَہٗ وَاللّٰہُ

وَکِیْلِیْ مِنْ کُلِّ مَا سِوَاہُ اٰمَنْتُ بِسِرِّ عِلْمِ

اللّٰہِ کُلِّہٖ وَعَلَانِیَتِہٖ وَاَعُوْذُ بِمَا فِیْ عِلْمِ

اللّٰہِ مِنْ کُلِّ سُوْءٍ وَّمِنْ کُلِّ شَرٍّ سُبْحَانَ

الْعَالِمِ بِمَا خَلَقَ اللَّطِیْفِ فِیْہِ الْمُحْصِیْ

لَہُ الْقَادِرِ عَلَیْہِ مَا شَآءَ اللّٰہُ کَانَ

لَا قُوَّۃَ اِلَّا بِاللّٰہِ اَسْتَغْفِرُ اللّٰہَ وَاِلَیْہِ الْمَصِیْرُ

پس نماز مغرب را بشرایط و آداب
آن بجا آورد و در فقیه از جناب
صادق مرویست که فرمود
کسیکه بخواند نماز مغرب پس
بعد از ان حال آنکه کلام نکرده باشد
شروع نماید درین که بخواند دو
رکعت نوشته شوند آن دو رکعت

برای او در علیین پس اگر بخواند
چهار رکعت نوشته شود برای او
حجی مبرور واحوط آنست که درمیان
این چهار رکعت کلام نکند و چون
از دو رکعت اول فارغ شود
بخواند اَللّٰهُمَّ اِنَّکَ تَرٰی
وَلَا تُرٰی وَاَنْتَ بِالْمَنْظَرِ الْاَعْلٰی وَاِنَّ

اِلَیْکَ الرُّجْعٰی وَالْمُنْتَهٰی وَاِنَّ لَکَ الْمَمَاتَ

وَالْمَحْیٰی وَاِنَّ لَکَ الْاٰخِرَةَ وَالْاُوْلٰی

اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَعُوْذُبِکَ اَنْ نَذِلَّ وَنَخْزٰی

وَنَاْتِیَ مَا عَنْهُ تَنْهٰی اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُکَ

اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاَسْئَلُکَ

الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِکَ وَاَعُوْذُبِکَ مِنَ

النَّارِ بِقُدْرَتِکَ وَاَسْئَلُکَ مِنَ الْحُوْرِ

الْعِيْنِ بِعِزَّتِكَ وَاَنْ تَجْعَلَ اَوْسَعَ رِزْقِیْ

عِنْدَ كِبَرِ سِنِّیْ وَاَحْسَنَ عَمَلِیْ عِنْدَ اقْتِرَابِ

اَجَلِیْ وَاَطِلْ فِیْ طَاعَتِكَ وَمَا يُقَرِّبُ

مِنْكَ وَيُحْظِیْ عِنْدَكَ وَيُزْلِفُ لَدَيْكَ

عُمُرِیْ وَاَحْسِنْ فِیْ جَمِيْعِ اَحْوَالِیْ وَ

اُمُوْرِیْ مَعْرِفَتِیْ وَلَا تَكِلْنِیْ اِلٰی

اَحَدٍ مِّنْ خَلْقِكَ تَطَوَّلْ عَلَیَّ

بِقَضَاءِ جَمِيعِ حَوَائِجِي لِلدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

وَابْدَأْ بِوَالِدَيَّ وَوَلَدِي وَجَمِيعِ

اِخْوَانِي الْمُؤْمِنِينَ فِي جَمِيعِ مَا سَاَلْتُكَ

لِنَفْسِي بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

و ہم در فقیہ از جناب محمد باقر ؑ

مرویست کہ آنحضرت فرمود

بدرستیکہ ابلیس جز این نیست کہ

پراگنده میسازد لشکر خود را لشکر
شب را از وقت غروب آفتاب
تا بر طرف شدن سرخی مغرب
و پراگنده مینماید لشکر روز را از وقت
طلوع صبح تا وقت طلوع آفتاب
انتهی ترجمة الحدیث پس باید که
درین ساعت از ذکر خدا غافل

بناشد که این دو ساعت ساعت
غفلت اند ما تو راست هر که بخواند
درمیان مغرب و عشا دو رکعت
نماز غفیله و دعا کند باین دعا
که مذکور خواهد شد و سوال نماید از
خدای تعالی حاجت خود را عطا
سازد او سبحانه او را آنچه سوال

نموده وطریقش انیست که بخواند

در رکعت اولی بعد سورهٔ حمد

این آیه وَذَا النُّوْنِ اِذْ ذَهَبَ

مُغَاضِبًا فَظَنَّ اَنْ لَّنْ نَّقْدِرَ عَلَیْهِ

فَنَادٰی فِی الظُّلُمَاتِ اَنْ لَّا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ

سُبْحَانَكَ اِنِّیْ كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِیْنَ

فَاسْتَجَبْنَا لَهٗ وَنَجَّیْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ

وَكَذٰلِكَ نُنۡجِى الۡمُؤۡمِنِيۡنَ و در رکعت

دوم بعد سورهٔ حمد آیه وَعِنۡدَهٗ

مَفَاتِحُ الۡغَيۡبِ لَا يَعۡلَمُهَاۤ اِلَّا هُوَ

وَيَعۡلَمُ مَا فِى الۡبَرِّ وَالۡبَحۡرِ وَمَا تَسۡقُطُ مِنۡ

وَّرَقَةٍ اِلَّا يَعۡلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِىۡ ظُلُمٰتِ

الۡاَرۡضِ وَلَا رَطۡبٍ وَّلَا يَابِسٍ اِلَّا فِىۡ

كِتٰبٍ مُّبِيۡنٍ و در قنوت این دعا

بخواند اللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ بِمَفَاتِحِ
الْغَیْبِ لَا یَعْلَمُهَا اِلَّا اَنْتَ اَنْ تُصَلِّیْ
عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاَنْ تَفْعَلَ بِیْ کَذَا
وَکَذَا پس بگوید اللّٰهُمَّ اَنْتَ وَلِیُّ نِعْمَتِیْ
وَالْقَادِرُ عَلٰی طَلِبَتِیْ تَعْلَمُ حَاجَتِیْ فَاَسْئَلُکَ
بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ عَلَیْهِمُ السَّلَامُ لَمَّا قَضَیْتَهَا لِیْ
و حاجت خود را مذکور سازد

مرویست از جناب رسالتمآب
که فرمود وصیت میکنم شما را بدو
رکعت نماز درمیان شام و خفتن
در رکعت اول بعد از الحمد سورۀ
اذا زلزلت الارض سیزده مرتبه
و در دوم سورۀ توحید پانزده
مرتبه و هر کس این نماز را در سالی

یک مرتبه بخواند از جملهٔ محسنین
نوشته شود و اگر در ماهی یک مرتبه
بگذارد از جملهٔ متقین و اگر در هفته
یک مرتبه ادا نماید از جملهٔ مصلین
و اگر هر شب بگذارد در بهشت
با من مزاحمت کند یعنی نهایت
قرب گزیند و ثواب آن هیچکس نداند

بجز خدای عز و جل و نیز مرویست
هر کس میان نماز شام و خفتن
در شب پنجشنبه دو رکعت نماز
بگذارد در هر رکعتی بعد سورهٔ
حمد آیة الکرسی و سورهٔ جحد و سورهٔ
توحید و معوذتین پنج پنج مرتبه
و بعد از نماز پانزده مرتبه استغفا

کند و ثوابش را بوالدین خود ہبہ
کند حق ایشان بجا آورده باشد
پس شروع نماید در نماز عشا
و بشرایط و آدابیکه در کتب فقهیه
مسطور است بجا آرد پس دو
رکعت و تیره نشسته بخواند و
سنت است که در رکعت اول

سورۂ واقعہ و دردوم سورۂ
توحید بخواند از جناب رسالتمآبؐ
ماثور است ہر کہ بخواند سورۂ واقعہ
در ہر شب نمیرسد باو پریشانی
ہرگز سید ابن طاوس رہ بسند معتبر
از حضرت امام محمد تقی ع روایت
نمودہ کہ ہر کہ بعد از نماز خفتن ہفت

مرتبه سورهٔ انا انزلناه فی لیلة القدر
بخواند دران شب تا صبح درامان
وضمان حق تعالی باشد از بلاها
وسنت است خواندن آیة الکرسی
بعد از نماز عشا که جناب علی بن
ابی طالب همیشه درین وقت
میخواندند از امام همام جعفر صادق

منقول است که نوری که سعی میکند
روان میشود در پیش مومن در
روز قیامت نور انا انزلناه است
وسنت است خواندن این دعا
برای طلب رزق بعد از عشا
اَللّٰهُمَّ اِنَّهٗ لَیْسَ لِیْ عِلْمٌ بِمَوْضِعِ رِزْقِیْ
وَاِنَّمَا اَطْلُبُهٗ بِخَطَرَاتٍ تَخْطُرُ عَلٰی

قَلْبِیْ فَاَجُوْلُ فِیْ طَلَبِہٖ الْبُلْدَانَ وَاَنَا

فِیْمَا اَنَا طَالِبٌ کَالْحَیْرَانِ لَا اَدْرِیْ

اَفِیْ سَھْلٍ ھُوَ اَمْ فِیْ جَبَلٍ اَمْ فِیْ اَرْضٍ

اَمْ فِیْ سَمَآءٍ اَمْ فِیْ بَرٍّ اَمْ فِیْ بَحْرٍ وَعَلٰی

یَدَیْ مَنْ وَمِنْ قِبَلِ مَنْ وَقَدْ عَلِمْتُ

اَنَّ عِلْمَہٗ عِنْدَکَ وَاَسْبَابَہٗ بِیَدِکَ

وَاَنْتَ الَّذِیْ تَقْسِمُہٗ بِلُطْفِکَ وَتُسَبِّبُہٗ

بِرَحْمَتِكَ اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ

مُحَمَّدٍ وَّاجْعَلْ يَارَبِّ رِزْقَكَ لِىْ

وَاسِعًا وَّمَطْلَبَهٗ سَهْلًا وَّمَاخَذَهٗ

قَرِيْبًا وَّلَا تُعَنِّنِىْ بِطَلَبِ مَا لَمْ تُقَدِّرْ لِىْ

فِيْهِ رِزْقًا فَاِنَّكَ غَنِىٌّ عَنْ عَذَابِىْ

وَاَنَا فَقِيْرٌ اِلٰى رَحْمَتِكَ فَصَلِّ عَلٰى

مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَجُدْ عَلٰى عَبْدِكَ

بِفَضْلِكَ اِنَّكَ ذُوْفَضْلٍ
عَظِيْمٍ و مستحب است
خواندن سورهٔ فاتحه و اخلاص و
معوذتین و تسبیحات اربعه و صلوات
بر نبی و آل او علیهم السلام ده نوبت
و از جمله اموریکه درین وقت
نباید کرد خوردن و آشامیدنست

چنانچه مرویست که وقت خفتن
البته چیزی باید تناول نمود خصوصًا
پیران را و ترک نباید کرد که اصل
خواب دیدن و فساد وصحت
و موجب ضعف مزاج و قوی سست
و در حدیث معتبر دیگر منقولست
که ترک طعام خوردن طرف شب

آدمی را پیر میکند و آز امام موسی کاظم
ماثور است که چیزی خوردن
شب را ترک مکن اگرچه پارهٔ نان
خشکی باشد که باعث قوت بدن
و قوت جماع است دیگر منقولست
که طعام شب نافع تر از طعام
روز است و رگی است در بدن

که آنرا عرق عشا گویند اگر کسی شب
چیزی نخورد آن عرق تا صباح
نفرین کند و گوید خدا ترا سیر و
سیراب نکند چنانکه مرا گرسنه و تشنه
گذاشتی پس بطریق و آدابی که
در باب اول مذکور شد طعام
تناول نماید و ماثور است که خورد ن

پنیر بشب نافع بود و اگر کسی شب
ماهی بخورد و بر سر آن چند دانهٔ
خرما یا عسل بخورد تا صبح رگ
فالج در بدن متحرک میشود و منقول است
که حضرت امام موسی کاظمؑ در
وقت خواب شکر تناول میفرمود
و هر کس وقت خوابیدن هفت

برگ از کاسنی بخورد آن شب از
قولنج ایمن باشد و در شب ایستادہ
آب خوردن باعث غلبہ زرداب
و صفرا میشود و از حضرت امام المتقین
امیر المومنینؑ ماثور است کہ آب
ایستادہ مخورید کہ باعث درد
میشود کہ دوا نداشتہ باشد مگر آنکہ

خدا عافیت دہد و چون دست
بشوید باید که خوب پاک نماید تا چربی
آن برطرف شود چرا که کسیکه
با دست چرب آلوده بخوابد
شیطان بر دست باید یا دیوانه
شود پس ملامت نکند مگر خود را
ومنقول است که اطفال خود را

در وقت خوابیدن دست و دهان
او شان را بشوید که اگر نکنید شیطان
ایشانرا می بوید و در خواب
می ترسند و از حضرت ولایتمآب
ماثور است که پیش از خواب
به بیت الخلا برود و بعد از ان
بخواب برود و مروی است

کہ ہرکس با وضو بخوابد چنانست
کہ تا وقت بیدار شدن نماز کردہ
باشد و چون خواہد کہ بخوابد باید کہ
سرمہ بکشد چنانچہ ماثور است
کہ سرمہ کشیدن نزد خواب اما نسبت
ازینکہ نازل میشود درچشم و نیز
ماثور است کہ لازم بگیرید سرمہ

دادن رابدرستیکه آن خوشبو

میکند دهان راوچون خواهد

که سرمه بکشد بگوید اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ

اَسْئَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ

اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ

تَجْعَلَ النُّوْرَ فِیْ بَصَرِیْ وَالْبَصِیْرَةَ

فِیْ دِیْنِیْ وَالْیَقِیْنَ فِیْ قَلْبِیْ وَالْاِخْلَاص

فِی عَمَلِی وَالسَّلَامَةَ فِی نَفْسِی وَالسَّعَةَ

فِی رِزْقِی وَالشُّکْرُ لَکَ اَبَدًا مَا اَبْقَیْتَنِی

واز جناب علی بن ابیطالب ع

ماثور است که ہر کہ سرمہ کشد باید

طاق بکشد و اگر چنین نکند ہم باکی

نیست و جناب رسالتمآب ص

پیش از خواب سرمہ کشیدند چہار

میل در دیدهٔ راست و سه میل
در دیدهٔ چپ و خواب بر چهار
قسم است خواب انبیا بر قفا و خواب
مومنان بر جانب راست و خواب
کافران بر جانب چپ و خواب
شیطان بر روی و هر کس وقت
خوابیدن دست راست را

در زیر رخساره راست گذارد و بگوید

بِسْمِ اللهِ وَضَعْتُ جَنْبِیْ لِلّٰهِ عَلٰی مِلَّةِ

رَسُوْلِ اللهِ اِبْرَاهِیْمَ وَدِیْنِ مُحَمَّدٍ وَ

وِلَایَةِ مَنِ افْتَرَضَ اللهُ طَاعَتَهٗ مَا شَآءَ اللهُ

کَانَ وَمَا لَمْ یَشَأْ لَمْ یَکُنْ از دزد و فرود

آمدن خانه محفوظ ماند و ملائکه برایش

استغفار کنند و اگر بگوید بِسْمِ اللهِ

الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ

صد ہزار حسنہ برایش نویسند

و صد ہزار سیّئہ محو کنند و صد ہزار

درجہ بلند نمایند و ہر کس وقت

خواب سہ مرتبہ گوید یَفْعَلُ اللّٰهُ

مَا یَشَآءُ بِقُدْرَتِهٖ وَیَحْکُمُ مَا یُرِیْدُ

چنانست کہ ہزار رکعت نماز کردہ

باشد واگر سه مرتبه بگوید اَستَغفِرُ اللّٰهَ

الَّذِی لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الحَیُّ القَیُّومُ وَاَتُوبُ

اِلَیهِ گناهانش آمرزیده شوند اگرچه

مثل ایام دنیا و یا کف دریا و یا

ریگ عالج باشد از امام بحق

ناطق حضرت جعفر صادق یا نور

است که فرمود نیست بندهٔ که

بخواند آخر سورۂ کہف را وقت
خواب مگر اینکه بیدار میشود در
ساعتی که میخواهد و این از مجربات
است و از امام ہمام محمد باقر ع
مرویست که فرمود کسیکه بخواند
این کلمات را پس من ضامنم
باینکه نرسد باو عقرب و نه گزنده

تا صبح کند اَعُوذُ بِکَلِمَاتِ اللّٰهِ التَّامَّاتِ

الَّتِی لَا یُجَاوِزُهُنَّ بَرٌّ وَلَا فَاجِرٌ

مِنْ شَرِّ مَا ذَرَأَ وَمِنْ شَرِّ کُلِّ

دَآبَّةٍ هُوَ اٰخِذٌ بِنَاصِیَتِهَا اِنَّ

رَبِّی عَلٰی صِرَاطٍ مُّسْتَقِیْمٍ

و از جناب امام جعفر صادقؑ

مرویست که هرگاه بترسی از

احتلام پس بگو در رخت خواب

خود اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَعُوْذُبِكَ مِنَ الْاِحْتِلَامِ

وَمِنْ شَرِّ الْاَحْلَامِ وَمِنْ اَنْ یَتَلَاعَبَ

بِیَ الشَّیْطَانُ فِی الْیَقْظَةِ وَالْمَنَامِ

وسنت است خواندن تسبیح

جناب سیدة النسا فاطمہ؜ وقت

خفتن و درین باب احادیث

بسیار از ائمه اطهار وارد است

وکسیکه وقت خواب اسم

الباعث صد مرتبه بخواند و بگرداند

دست خود را بر سینه خود زنده

نماید خدای عز و جل باطن او را روشن

گرداند دل او را و شیخ طوسی

علیه الرحمه در متهجد خود آورده

کسیکہ خواہد دیدن مردہ درخواب

پس باید کہ بگوید اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الْحَیُّ

الَّذِیْ لَا یُوْصَفُ وَالْاِیْمَانُ یُعْرَفُ

مِنْهُ مِنْكَ بَدَتِ الْاَشْیَآءُ وَاِلَیْكَ

تَعُوْدُ مَا اَقْبَلَ مِنْهَا كُنْتَ مَلْجَاٗهُ وَمَنْجَاهُ

وَمَا اَدْبَرَ مِنْهَا لَمْ یَكُنْ لَهٗ مَنْجًا وَلَا مَلْجَاٗ

مِنْكَ اِلَّآ اِلَیْكَ فَاَسْئَلُكَ بِلَا اِلٰهَ

إِلَّا أَنْتَ وَأَسْئَلُكَ بِبِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

وَبِحَقِّ حَبِيْبِكَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ

وَاٰلِهٖ سَيِّدِ النَّبِيِّيْنَ وَبِحَقِّ عَلِيٍّ خَيْرِ الْوَصِيِّيْنَ

وَبِحَقِّ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَآءِ الْعَالَمِيْنَ وَبِحَقِّ

الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ الَّذَيْنِ جَعَلْتَهُمَا

سَيِّدَیْ شَبَابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ عَلَيْهِمْ

اَجْمَعِيْنَ السَّلَامُ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ

وَاَن تُرِیَنِی مَیِّتِی فِی الحَالِ الَّتِی هُوَ فِیهَا

و در کتاب خواص القرآن آورده

کسیکه مبتلا شود بمرضی و دشوار

شود براو دفع آن پس باید که

طهارت نماید و بپوشد پاکیزه ترین

لباس خود و بخوابد بر فرش پاک

و نباشد نزد او زنی و بخواند سوره

الم نشرح و سورهٔ والضحی هریک
پانزده مرتبه و سوال نماید خدایرا
اینکه ظاهر نماید مراد او را و ایه
آن پس بدرستیکه آن شخص راه
بیاید بسوی آن انشاءالله تعالی
و کفعمی آورده کسی که خواهد دید
یکی از انبیا و ائمه یا دیگر مردم

یا فرزندان را در خواب بیند

که بخواند والشمس و واللیل و قدر و

جحد و اخلاص و معوذتین پس

بخواند سورهٔ اخلاص صد مرتبه

و درود بفرستد بر نبی و آل او

صد مرتبه و بخواند بر جانب راست

با وضو پس بدرستیکه آن شخص

خواهد دید شخصی را که اراده نماید
انشاء الله تعالی و کلام نماید با او
و بانچه اراده نماید از سوال و جواب
و هر که بخواند شب جمعه بعد فراغ
از نماز خفتن سورهٔ کوثر هزار مرتبه
و درود بر نبی و آل او هزار مرتبه
به بیند جناب رسالت مآب ص

را در خواب پس بخواند

باب چهارم

در افعال و اعمالی که از نصف
شب تا طلوع صبح بعمل بیاورد
شیخ در تهذیب بسند صحیح از حضرت
امام جعفر صادق ع روایت نموده
که آن حضرت فرمود نیست بندهٔ

مگر اینکه بیدار میشود در هر شب یکبار
یا دو بار پس اگر برخیزد خواهد بود
ثواب برای او و اگر برنخیزد
میکشاید شیطان میان پایهای
خود را پس شاش میکند در گوش
او الحدیث وهم از انحضرت ع
ماثور است که فرمود شرف

و بزرگواری مومن برخاستن

اوست در شب و عزّت او

استغنا و بی نیازی اوست از

مردم پس چون بگردد بر فرش

خواب خود بیدار شود پس باید

بگوید لا اِلٰهَ اِلّا هُوَ الحیُّ القیُّومُ وهو

علیٰ کُلِّ شیءٍ قَدِیرٌ سبحان الله

رَبِّ النَّبِيِّينَ وَاِلٰهِ الْمُرْسَلِيْنَ سُبْحَانَ
اللهِ رَبِّ السَّمٰوٰتِ السَّبْعِ وَمَا
فِيهِنَّ وَرَبِّ الْاَرَضِيْنَ السَّبْعِ وَمَا
فِيْهِنَّ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ وَسَلَامٌ
عَلَى الْمُرْسَلِيْنَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ
الْعَالَمِيْنَ و چون برخیزد این پنج
آیه را که از آخر سوره عمران است

بخواند اِنَّ فِیْ خَلْقِ السَّمٰوٰتِ

وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّیْلِ وَالنَّہَار

لَاٰیٰتٍ لِّاُولِی الْاَلْبَابِ الَّذِیْنَ

یَذْکُرُوْنَ اللّٰہَ قِیَامًا وَّقُعُوْدًا وَّعَلٰی

جُنُوْبِہِمْ وَیَتَفَکَّرُوْنَ فِیْ خَلْقِ السَّمٰوٰتِ

رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ ہٰذَا بَاطِلًا سُبْحَانَکَ

فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ رَبَّنَا اِنَّکَ مَنْ

تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ اَخْزَيْتَهٗ وَمَا لِلظّٰلِمِيْنَ

مِنْ اَنْصَارٍ رَبَّنَآ اِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُّنَادِيْ

لِلْاِيْمَانِ اَنْ اٰمِنُوْا بِرَبِّكُمْ فَاٰمَنَّا رَبَّنَا

فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا

سَيِّاٰتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْاَبْرَارِ رَبَّنَا وَاٰتِنَا

مَا وَعَدْتَّنَا عَلٰى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا

يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيْعَادَ

وچون نصف شب میشود داخل
میشود وقت نماز شب ومیکشد
تا طلوع فجر وهر قدر که بصبح نزدیک
باشد بهتر است واین نماز سنت
موکده است چنانچه از جملهٔ وصیتهای
که جناب رسالت مآب بولایت
ماٰب فرمود این بود که یا علی

لازم گیر نماز شب را و سه مرتبه
این کلمه را فرمود و نماز شب
باعث روشنی قبر میشود پس چون
خواهد که شروع نماید در نماز شب
بگوید اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَتَوَجَّهُ اِلَیْكَ بِنَبِیِّكَ
نَبِیِّ الرَّحْمَةِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ
وَاُقَدِّمُهُمْ بَیْنَ یَدَیْ حَوَائِجِیْ فَاجْعَلْنِیْ

بِهِمْ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَمِنَ

الْمُقَرَّبِيْنَ اَللّٰهُمَّ ارْحَمْنِيْ بِهِمْ وَلَا تُعَذِّبْنِيْ

بِهِمْ وَاهْدِنِيْ بِهِمْ وَلَا تُضِلَّنِيْ بِهِمْ

وَارْزُقْنِيْ بِهِمْ وَلَا تَحْرِمْنِيْ بِهِمْ وَاقْضِ لِيْ

حَوَائِجَ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ اِنَّكَ عَلٰى

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ وَبِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ اين نماز

هشت رکعت است دو رکعت

اول را شروع نماید به تکبیرات
سبعه و در هر یک از رکعت اول
و دوم بعد از حمد سورهٔ قل هو الله
احد سی مرتبه بخواند اگر چنین کند
نماند میان او و خدای تعالی
هیچ گناهی مگر آنکه آمرزیده شود
شیخ طوسی ره نقل نموده کسی که باشد

مراورادشمنی که ایذادهداوراپس

باید که بگوید در سجدهٔ دوم از دو

رکعت اول نماز شب اَللّٰهُمَّ اِنَّ

فُلَانَ بْنَ فُلَانٍ شَهَّرَ لِی وَنَوَّهَ بِی

عَرَّضَنِی لِلْمَکَارِهِ اَللّٰهُمَّ فَاصْرِفْهُ

عَنِّی بِسُقْمٍ عَاجِلٍ یَشْغَلُهُ عَنِّی اَللّٰهُمَّ

قَرِّبْ اَجَلَهُ وَاقْطَعْ اَثَرَهُ وَعَجِّلْ یَا رَبِّ

ذٰلِكَ لِسَّاعَةِ السَّاعَةِ و در شش رکعت
دیگر سنت است خواندن سورہا
دراز مثل کہف ویس و مانند آن
اگر وقت وفا کند وگرنہ ہر سورۃ
کہ خواہد پس شروع نماید در خواندن
دو رکعت شفع در رکعت اول
بعد از حمد سورۃ قل اعوذ برب الناس

و در ثانی بعد از حمد قل اعوذ برب الفلق
و قنوت در نماز شفع نیست پس
شروع نماید در یک رکعت وتر
و ابتدا نماید به تکبیرات سبعه و بخواند
در ان بعد از سورهٔ حمد قل هو الله احد
سه مرتبه و معوذتین پس بلند نماید
دستهای خود را بدعا و بخواند

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْحَلِيْمُ الْكَرِيْمُ

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيْمُ سُبْحَانَ

اللّٰهِ رَبِّ السَّمٰوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ

الْاَرَضِيْنَ السَّبْعِ وَمَا فِيْهِنَّ

وَمَا بَيْنَهُنَّ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ

و دعاهای قنوت و تر بسیار است

واین مختصر گنجایش ذکر آنها ندارد

من شاءَ فَلْیَرجِعْ الیها پس هر دعا
که خواهد بخواند و سنت است که
برای چهل کس از مومنین یا زیاده
از انها دعا نماید برین نمط اَللّٰهُمَّ
اغْفِرْ لِفُلَانٍ وَ فُلَانٍ وکسیکه چنین کند
مستجاب شود دعای کردن او
انشاء الله تعالی پس بگوید هفتاد

مرتبه و بروایت دیگر صد مرتبه

أَسْتَغْفِرُ اللهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ پس بگوید

هفت مرتبه أَسْتَغْفِرُ اللهَ الَّذِي

لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لِجَمِيعِ ظُلْمِي

وَجُرْمِي وَإِسْرَافِي عَلَى نَفْسِي وَأَتُوبُ إِلَيْهِ

پس بگوید رَبِّ أَسَأْتُ وَظَلَمْتُ

نَفْسِي وَبِئْسَ مَا صَنَعْتُ وَهٰذِهِ

يَدَايَ يَا رَبِّ جَزَاءً بِمَا كَسَبَتْ وَ

هٰذِهٖ رَقَبَتِيْ خَاضِعَةٌ لِمَا اَتَيْتَ وَهَا

اَنَاذَا بَيْنَ يَدَيْكَ فَخُذْ لِنَفْسِكَ مِنْ نَفْسِيْ

الرِّضَا حَتّٰى تَرْضٰى لَكَ الْعُتْبٰى لَا اَعُوْدُ

پس سہ صد مرتبہ بگوید اَلْعَفْوَ اَلْعَفْوَ

واین دعا بخواند رَبِّ اغْفِرْ لِیْ وَارْحَمْنِیْ

وَتُبْ عَلَیَّ اِنَّكَ اَنْتَ التَّوَّابُ الْغَفُوْرُ الرَّحِیْمُ

پس رکوع کند و نماز را اتمام کند

و مستحب است خواندن این دعا

بعد و تر سه مرتبه سُبحَانَ رَبِّيَ المَلِكِ

القُدُّوسِ الحَيِّ العَزِيزِ الحَكِيمِ و

دعا نماید بدعای حزین و آن اینست

أُنَاجِيكَ يَا مَوجُوداً فِي كُلِّ مَكَانٍ لَعَلَّكَ

تَسمَعُ نِدَائِي فَقَد عَظُمَ جُرمِي وَ قَلَّ

حالٍ أيُّ مولاي يا مولاي أيّ الأهوال

أتذكّر أيّها أنسى ولو لم يكن إلّا الموت

لكفى كيف وما بعد الموت

أعظم وأدهى مولاي يا مولاي

حتّى متى وإلى متى أقول لك العتبى مرّة

بعد أخرى ثمّ لا تجد عندي صدقاً

ولا وفاءً فيا غوثاه ثمّ واغوثاه بك يا الله

مِنْ هَوًى قَدْ غَلَبَنِیْ وَمِنْ عَدُوٍّ قَدِ

اسْتَكْلَبَ عَلَیَّ وَمِنْ دُنْیَا قَدْ تَزَیَّنَتْ

لِیْ وَمِنْ نَفْسٍ اَمَّارَةٍ بِالسُّوْٓءِ اِلَّا مَارَحِمَ

رَبِّیْ مَوْلَایَ یَا مَوْلَایَ اِنْ كُنْتَ

رَحِمْتَ مِثْلِیْ فَارْحَمْنِیْ وَاِنْ كُنْتَ قَبِلْتَ

مِثْلِیْ فَاقْبَلْنِیْ یَا قَابِلَ السَّحَرَةِ اقْبَلْنِیْ یَا مَنْ

لَمْ اَزَلْ اَتَعَرَّفُ مِنْهُ الْحُسْنٰی یَا مَنْ یُغَذِّیْنِیْ

بِالنِّعَمِ صَبَاحًا وَمَسَاءً اَرْحَمْنِي يَوْمَ

اُنِيْكَ فَرْدًا شَاخِصًا اِلَيْكَ بَصَرِيْ

مُقَلَّدًا عَمَلِيْ قَدْ تَبَرَّأَ جَمِيْعُ الْخَلْقِ مِنِّيْ

نَعَمْ وَاَبِيْ وَاُمِّيْ وَمَنْ كَانَ لَهُ كَدِّيْ

وَسَعْيِيْ فَاِنْ لَمْ تَرْحَمْنِيْ فَمَنْ يَرْحَمُنِيْ وَمَنْ

يُوْنِسُ فِي الْقَبْرِ وَحْشَتِيْ وَمَنْ

يُنْطِقُ لِسَانِيْ اِذَا خَلَوْتُ بِعَمَلِيْ وَسَائَلْتَنِيْ

عَمَّا اَنْتَ اَعْلَمُ بِهِ مِنِّيْ فَاِنْ قُلْتُ نَعَمْ فَاَيْنَ

الْمَهْرَبُ مِنْ عَدْلِكَ وَاِنْ قُلْتُ لَمْ

اَفْعَلْ قُلْتَ اَلَمْ اَكُنِ الشَّاهِدَ عَلَيْكَ

فَعَفْوَكَ عَفْوَكَ يَا مَوْلَايَ قَبْلَ اَنْ تُلْبَسَ

الْاَبْدَانُ سَرَابِيْلَ الْقَطِرَانِ عَفْوَكَ عَفْوَكَ

يَا مَوْلَايَ قَبْلَ اَنْ تُغَلَّ الْاَيْدِيْ اِلَى الْاَعْنَاقِ

يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ وَخَيْرَ الْغَافِرِيْنَ

امام بحق ناطق حضرت جعفر صادق ۴
ما ثور است کسی که باشد مراو را بسوی
خدای تعالی حاجتی پس باید که
بر خیزد در شب و غسل نماید و
بپوشد پاکیزه ترین جامهای
خود و بگیرد در ظرف کوچک
آبی و بخواند بران سورهٔ

انا انزلناه ده مرتبه پس بپاشد

آن آب اکر دجای نماز خود وجامه

سجدهٔ خود پس بخواند دو رکعت

نماز و در هر دو رکعت بعد از

حمد سورهٔ انا انزلناه فی لیلة القدر

بخواند پس سوال نماید حاجت

خود را پس بدرستیکه آن کس

سزاوار است اینکه برآورده شود

حاجت او انشاء الله تعالی

مرویست هر که گم شود از وی چیزی

پس بایستد در گوشهای خانهٔ خود

در نصف شب و هفتاد مرتبه بگوید

المعید پس بگوید یا معید رد علی

کذا پس در هفته خبر غایب باو

برسد یا غایب خود بیاید

خاتمه

در اعمال و ادعیه متفرقه که اختصاص
بوقتی دون وقتی ندارد و از جناب
جعفر صادقؑ ماثور است که
مداوا کنید بیماران خود را بصدقه
و دفع کنید بلاها را بدعا و طلب

فرود آمدن روزی کنید بصدقہ
و از آنحضرت ماثور است کہ فرمود
کہ ہیچ چیز بر شیطان ثقیل تر نیست
از صدقہ بر مومن و از حضرت
رسول منقولست کہ زمین قیامت
ہمہ آتش است مگر سایۂ مومن کہ
تصدق او سایۂ اوست و ایضاً

ویست که تصدق از مرگ بد

نگاه میدارد و از امام محمد باقرؑ

نقل است که تصدق فقر را دفع

میکند و عمر را زیاده میکند و در

بعض روایات است که تصدق

هفتاد نوع از انواع بلا را دفع

میکند و از امام بحق ناطق حضرت

جعفر صادق ع مرویست که بگو نزد

علتی که عارض شود حال آنکه ظاهر

شوی زیر آسمان بلند نمای دستهای

خود را اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ عَيَّرْتَ اَقْوَامًا

فِيْ كِتَابِكَ فَقُلْتَ قُلِ ادْعُوا الَّذِيْنَ

زَعَمْتُمْ مِنْ دُوْنِهٖ فَلَا يَمْلِكُوْنَ كَشْفَ

الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيْلًا فَيَا مَنْ لَا يَمْلِكُ

كَشَفَ ضُرِّیْ وَلَا تُحَوِّلُهُ عَنِّیْ اَحَدٌ
غَیْرُكَ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاكْشِفْ
ضُرِّیْ وَحَوِّلْهُ اِلٰی مَنْ یَّدْعُوْ مَعَكَ
اِلٰهًا اٰخَرَ فَاِنِّیْ اَشْهَدُ اَنْ لَّا اِلٰهَ غَیْرُكَ

و ایضا منقولست که چون مریض
شود طفلی بالای بام بر آید مادر
آن طفل و بگشاید مقنعه خود را و کا

نماید موہای سر خود را بسوی
آسمان و سجده کند و بگوید اَللّٰهُمَّ
رَبِّ اَنْتَ اَعْطَيْتَهُ وَاَنْتَ وَهَبْتَهُ لِيْ اَللّٰهُمَّ
فَاجْعَلْ هِبَتَكَ اَلْيَوْمَ جَدِيْدَةً وَاَنْتَ
قَادِرٌ مُقْتَدِرٌ پس بر نخواهد داشت سر
خود را اگر اینکه صحیح شده باشد فرزند
او از حضرت امام حسن عسکریؑ

ماثور است برای درد سر اینکه

بخواند بر کاسه آب اولم یر الذین

کفروا ان السموات والارض کانتا

رتقا ففتقناهما وجعلنا من الماء کل شیء

حی افلا یؤمنون پس بیاشامد آنرا

از جناب علی ابن ابیطالب ع

ماثور است برای درد دندان

مسح نما موضع سجدهٔ خود را پس
مسح نما دندان دردناک را و بگو
بِسْمِ اللهِ وَالشَّافِی اللهُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ
اِلَّا بِاللهِ کفعمی نقل نموده که یافته شده
بخط امام رضا ؑ که بدرستیکه نوشته
میشود برای تب بر سه پارهٔ کاغذ
نوشته میشود بر اول بعد بسم الله

لَا تَخَفْ اِنَّكَ اَنْتَ الْاَعْلٰی و بر دوم

بعد بسم الله لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ

الظّٰالِمِیْنَ و بر سیوم بعد بسم الله

اَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْاَمْرُ تَبَارَكَ اللهُ رَبُّ الْعَالَمِیْنَ

پس خوانده شود بر پارهٔ سورهٔ

توحید سه مرتبه و فرو برد آنرا

صاحب تب سه روز هر روز

یکی را صحیح خواہد شد انشاء اللہ تعالی

برای دشواری ولادت بنویسد

بر ورقی بسم اللہ الرحمن الرحیم کانہم

یوم یرون ما یوعدون لم یلبثوا

الا ساعۃ من نہار کانہم یوم یرونہا

لم یلبثوا الا عشیۃ او ضحہا اذ قالت امرأۃ

عمران رب انی نذرت لک ما فی بطنی محررا

پس به بندد آنرا بر ران راست

حامله پس چون وضع حمل شود

پس بگشاید آنرا در کتاب بلد الامین

منقولست از جناب رسالت ماٰب صلعم

کسی که بخواند دو رکعت نماز بهر

سوره که خواهد و بخواند بعد آن

هر دو رکعت آیة الملک پس بگوید

يَا رَحْمٰنَ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَرَحِيْمَهُمَا

تُعْطِيْ مِنْهُمَا مَنْ تَشَآءُ وَتَمْنَعُ مِنْهُمَا

مَنْ تَشَآءُ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَاقْضِ

عَنِّيْ دَيْنِيْ ادا نماید خدای تعالی

قرض او را اگرچہ باشد برا و پر

زمین از زر الحدیث مرویست

کہ شخصی را بردند بزندان پس

گذشت بر دیواری که نوشته بود

صبر ویا ولیی فی نعمتی ویا صاحبی فی

وحدتی ویا عدتی فی کربتی پس بخواند آنرا

وتکرار نمود آنرا پس نجات یافت

ازان پس باز آمد بسوی آن دیوار

پس نیافت بران چیزی نوشته

واما آیات حفظ پس کسیکه بخواند

آنرا یا ہمراہ خود دارد خواہد بود

در حفظ خدا و حمایت او و آن انیست

وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

فَاللّٰهُ خَيْرٌ حَافِظًا وَهُوَ اَرْحَمُ الرّٰحِمِيْنَ

لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ

خَلْفِهِ يَحْفَظُوْنَهُ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ اِنَّ رَبِّيْ

عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيْظٌ اِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ

وَاِنَّا لَهٗ لَحَافِظُوْنَ وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ

شَيْطَانٍ رَّجِيْمٍ وَحِفْظًا مِّنْ كُلِّ

شَيْطَانٍ مَّارِدٍ اِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا

حَافِظٌ اِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيْدٌ اِنَّهٗ

هُوَ يُبْدِئُ وَيُعِيْدُ وَهُوَ الْغَفُوْرُ الْوَدُوْدُ

ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيْدُ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيْدُ هَلْ اَتٰىكَ

حَدِيْثُ الْجُنُوْدِ فِرْعَوْنَ وَثَمُوْدَ بَلِ الَّذِيْنَ

كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ وَاللَّهُ مِن وَرَآئِهِم مُّحِيطٌ

بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَّجِيدٌ فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ

از جناب ولایت مآب ماثور است

کسیکه ظلم کرده شود پس باید که وضو

نماید و بخواند دو رکعت نماز و

طول دهد رکوع و سجود آنرا پس

چون سلام بخواند بگوید اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ

مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ یکہزار مرتبہ پس

بدرستیکہ حق تعالی بزودی

میفرستد برای او نصر و مدد را و

ہر کہ مداومت نماید بخواندن این

دعا خدای تعالی عمر بسیار باو

عطا نماید اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ صِحَّةً

فِیْ تَقْوٰی وَطُوْلَ عُمُرِیْ فِیْ حُسْنِ

عَمَلٍ وَرِزْقًا وَاسِعًا لَا تُعَذِّبُنِي عَلَيْهِ

سیّد بن طاؤس بسند معتبر از جمیل بن دراج روایت کرده است که مردی بخدمت حضرت امام جعفر صادق ؑ آمد و گفت ای مولای من عمر من بسیار شده و خویشان من مردند و

مونسی ندارم و میترسم که مرا نیز
مرگ دریابد حضرت فرمود که
برادران مومن صالح برای انس
گرفتن بهتر اند از اقارب و اگر
درازی عمر خود و خویشان و
دوستان را خواهی این دعا را
بعد از هر نماز بخوان اَللّٰهُمَّ صَلِّ

عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ اَللّٰھُمَّ اِنَّ رَسُوْلَکَ

الصَّادِقَ الْمُصَدَّقَ صَلَوٰتُکَ عَلَیْہِ

وَاٰلِہٖ قَالَ اِنَّکَ قُلْتَ مَا تَرَدَّدْتُ فِیْ

شَیْءٍ اَنَا فَاعِلُہٗ کَتَرَدُّدِیْ فِیْ قَبْضِ رُوْحِ

عَبْدِیَ الْمُوْمِنِ یَکْرَہُ الْمَوْتَ وَاَنَا اَکْرَہُ

مَسَاءَتَہٗ اَللّٰھُمَّ فَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّ

اٰلِ مُحَمَّدٍ وَّعَجِّلْ لِوَلِیِّکَ الْفَرَجَ

وَالْعَافِيَةَ وَالنَّصْرَ وَلَا تَسُؤْنِي

فِي نَفْسِي وَلَا فِي أَحَدٍ مِنْ أَحِبَّتِي

واگر خواہی یک یک دوستان

خود را نام ببر و لا فی فلان و

لا فی فلان راوی گفت چون

براین دعا مداومت کردم

چندان عمر یافتم کہ از زندگانی

ملول شدم و این دعا بسیار معتبر است

بحمد الله واحسانه وفضله وامتنانه

کتاب وظایف نامه سلطانی

بمثال واجب الامتثال مظهر سپهر

مملکت ماه فلک رفعت شاه

جم جاه کیوان بارگاه فریدون فر

دادگستر ابوالفتح معین الدین

سلطان زمان نوشیروان

عادل محمد علی شاہ بادشاہ

غازی عظم اللہ قدرہ وانفذ

فی البریۃ حکمہ وامرہ

بمطبع شاہی در سنہ یکہزار و دو صد

و پنجاہ و چہار ہجری طبع یافت

خالق الارض والسما صحایف

لیل و نہار را بدوام ذکر

آن خسرو هنرپرور نموشح گرداناد

وهمای همایون دولتش را که

بال اقبال عموما بر جهانیان

وخصوصا بر اهل فضل وبراعت

کشاده است سایه گستر داراد

وَهٰذَا دُعَاءٌ لَا یُرَدُّ فَاِنَّهٗ

صَلَاحٌ لِاَصْنَافِ الْبَرِیَّةِ شَامِلُ